



ARULMIGU PALANIANDAVR ARTS COLLEGE FOR WOMEN

(Autonomous)

(Re-Accredited with 'B⁺⁺' Grade by NAAC 3rd Cycle)

Run by Arulmigu Dhandayuthapani Swamy Thirukoil, H.R & C.E Dept. Government of Tamil Nadu
A Government Aided College - Affiliated to Mother Teresa Women's University, Kodaikanal
CHINNAKALAYAMPUTHUR(PO), PALANI - 624615



LEARNING RESOURCES
HISTORY OF EUROPE

PREPARED

BY

PG & RESEARCH DEPARTMENT OF HISTORY

Objective Questions and Answers Descriptive Answers

1. பிரெஞ்சு புரட்சி ஏற்பட்ட ஆண்டு என்ன?
1789
2. திருச்சபை வரி எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது?
டையத்
3. டெய்ஸி என்ற அரசருக்கு செலுத்தும் வரி என்ன?
நிலவரி
4. வருமான வரியின் பெயர் என்ன?
வின்டைம்
5. பூர்பான் வம்சத்தைச் சார்ந்தவர் யார்?
14ம் லூயி
6. 14 ம் லூயிக்குப் பின் பதவிநேற்றவர்?
15ம் லூயி
7. வெர்செயில்ஸ் ஆடம்பர மாளிகை எங்கு உள்ளது?
பாரிஸ்
8. யாருடைய காலத்தில் பிரெஞ்சு புரட்சி வெடித்தது?
16ம் லூயி
9. பிரான்ஸ் நாட்டின் சட்டங்கள் எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டவை?
இலத்தீன்
10. பிரெஞ்சுபுரட்சிக்கு முன்னோடியாக இருந்த அறிவுப் புரட்சியை உருவாக்கியவர் யார்?
மான்டெஸ் கியூ
11. சட்டத்தின் கருப்பொருள் என்ற புத்தகம் எந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது?
1748 ம் ஆண்டு
12. ரூசோவின் புகழ்பெற்ற நூல் எது?
சமூக ஒப்பந்தம்
13. சமூக ஒப்பந்தம் என்ற நூல் வெளியிடப்பட்ட ஆண்டு எது?
1762
14. டர்காட்டுக்கு பின் பதவியேற்ற நிதி அமைச்சர் யார்?
நெக்கர்
15. பிரெஞ்சு பாராளுமன்றத்தில் எத்தனை பிரிவுகள் உள்ளன?
3
16. செப்டம்பர் படுகொலை எந்த ஆண்டு நடைபெற்றது?
1797

17. தேசிய கன்வென்சன் எத்தனை உறுப்பினர்களைக் கொண்டது?

749

18. தேசிய கன்வென்சன் கூடிய ஆண்டு எது?

1792

19. ஆங்கிலம் கடற்படை யாரின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டது?

தளபதி நெல்சன்

20. புருமைர் புரட்சி நடைபெற்ற ஆண்டு எது?

1799 நவம்பர் 18

21. டிரபால்கர் போர் ஏற்பட்ட ஆண்டு எது?

1805 அக்டோபர் 21

22. ரஷ்ய அலெக்சாந்தர் நெப்போலியனுடன் 1807-ல் எந்த உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்?

டில்சில்ட்

23. நெப்போலியன் எந்த போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டார்?

லிப்சிக்

24. 1814 -ல் ரஷ்யா , பிரஷ்யா,ஆஸ்திரியா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகள் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை என்ன?

சௌமாண்ட் உடன்படிக்கை

25. 1814 ல் மே மாதம் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை யாது?

பாரிஸ்

26. வியன்னா ஒப்பந்தம் கையெழுத்திட்ட ஆண்டு யாது?

1815 ஜூன்

27. ஆஸ்திரியாவின் பேரரசர் யார்?

முதலாம் பிரான்ஸிஸ்

28. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் மாக்கியவல்லி என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?

மெட்டர்நிக்

29. நெப்போலியினால் அமைக்கப்பட்ட கூட்டமைப்பு எது?

ரைன்

30. பிரஷ்யாவின் அரசர் யார்?

மூன்றாம் பிரடரிக் வில்லியம்

31. 31 நாடுகளைக் கொண்ட கூட்டமைப்பின் பெயர் என்ன?

ஜெர்மானிய கூட்டமைப்பு

32. ஹாலாந்து மக்கள் எந்த மதத்தினை சேர்ந்தவர்கள்?

புரட்டஸ் தாந்து

33. ரஷ்யாவின் அரசர் யார்?

சார் முதலாம் அலெக்சாந்தர்

34. அலெக்சாந்தர் எந்த மதப்பற்று மிக்கவர்?

கிறிஸ்துவம்

35. ஐரோப்பியக் கழகம் யாரால் அமைக்கப்பட்டது?

பைரீ

36. புனித உடன்பாட்டு தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆண்டு எது?

செப்டம்பர் 26, 1815

37. ஆஸ்திரிய நாட்டின் தலைநகரம் என்ன?

வியன்னா

38. ஐவர் உடன்பாடு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆண்டு எது?

1818

39. ஐரோப்பிய கூட்டமைப்பின் முதல் மாநாடு எங்கு கூட்டப்பட்டது?

ஏ-லா-சாப்பேல்

40. டிராப்போ மாநாடு கூட்டப்பட்ட ஆண்டு என்ன?

1820

41. போக் மாநாடு எந்த ஆண்டு கூட்டப்பட்டது?

1821

42. கர்னல் ரீகோ கொல்லப்பட்ட ஆண்டு எது?

1823

43. வியன்னா மாநாட்டில் பிரான்ஸின் மன்னராக முடி சூட்டப்பட்டவர் யார்?

18 ம் லூயி

44. 18 ஆம் லூயி இறந்த ஆண்டு எது?

1824

46. பத்தாம் சார்லஸ் என அழைக்கப்பட்டவர் யார்?

கவுண்ட் அர்ட்டாய்

47. 1830 ஜூலை புரட்சி எந்த நகரில் நடைபெற்றது?

பாரிசு

48. லபாயட்டின் தலைமையில் எந்த அரசு அமைக்கப்பட்டது? ஏன்?

தற்காலிக அரசு

49. நிக்கோலஸ் பதவியேற்ற ஆண்டு எது?

1825

50. ஜூலைப் புரட்சியினால் மறைந்து போன நாடு எது?

போலந்து

51. காபெல்லி என்பது ?

உப்பு வரி

52. ஜூலைப்புரட்சி நடைபெற்ற ஆண்டு எது?

1830

53. ஜூலைப் புரட்சிக்குப் பின் அரியணையில் அமர்ந்தவர் யார்?

லூயி பிலிப்

54. முடியாட்சியின் சின்னங்கள் யாவை?

கிரீடம் ,செங்கோல்

55. வாக்காளர் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தியவர் யார்?

லூயி பிலிப்

56. தொழிலாளர்களின் நலன் பேணும் கட்சி எது?

சோஷலிஸ்ட் கட்சி

57. பிரிட்டிஸ் சோசியலிஷத்தின் தந்தை என அழைக்கப்பட்டவர் யார்?

ராபர்ட் ஓவன்

58. தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தவர் யார்?

ராபர்ட் ஓவன்

59. தொழிலாளர்களின் சீரமைப்பு என்ற நூலினை எழுதியவர் யார்?

லூயி பிளாங்

60. பிரதிநிதிகள் சபையின் முக்கிய தலைவர் யார்?

தையர்ஸ்

61. பிட்மாண்டின் அரசர் யார்?

சார்லஸ் ஆல்பர்ட்

62. பிரான்ஸில் தேர்தல் நடைபெற்ற ஆண்டு என்ன?

1848 டிசம்பர்

63. நெப்போலியனின் சகோதரர் யார்?

லூயி போனாபார்ட்

64. பிரான்சில் புதிய அரசியல் அமைப்பு எப்பொழுது செயல்பட தொடங்கியது?

1852 ஜனவரி

65. முதலாளி தொழிலாளி பிரச்சனைகளை தீர்க்க ஏற்படுத்தப்பட்ட அமைப்பு எது?

சமரசக் கழகம்

66. நெப்போலியன் போனா பார்ட்டின் தோல்விக்கு காரணமான நாடு எது?

ரஷ்யா

67. புரட்டஸ் தாந்தின் வேறு பெயர் என்ன?

பிரஸ்யா

68. பிரான்சில் மூன்றாவது குடியரசு யாருடைய தலைமையில் நிறுவப்பட்டது?

ஆடால்ப்ட் தியர்சின்

69. இத்தாலியை தனித்தனியாக பிரித்த மாநாடு எது?

வியன்னா

70. இத்தாலியை எந்த பேரரசு தனக்கு கீழ் ஒரு நாடாக கொண்டு விளங்கியது?
ரோமானிய பேரரசு
71. ஆஸ்திரிய புரட்சியை அடக்கியவர் யார்?
சான்சலர் மெட்டர்னிக்
72. இத்தாலிய இரகசிய கழகம் எவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது?
கார்போனாரி
73. மான்சூரி எழுதிய நூல் எது?
ஐ பிராமசி சோசி
74. மான்சூரி எழுதிய சுயசரிதை நூல்
எது?
லிவ்வியோபெல்லிஸ்
75. ஜோசப் மஜினி எந்த நகரவாசியாவார்?
ஜெனோவா
76. இத்தாலிய இணைவின் முன்னோடி என அழைக்கப்படுபவர் யார்?
சார்லஸ் ஆல்பர்ட்
77. ஆல்பர்ட் ஆஸ்திரியாவின் மீது போர் தொடுத்த ஆண்டு என்ன?
1848 மார்ச் 23
78. 1849மார்ச் 23ல் ஆல்பர்ட் தோற்கடிக்கப்பட்ட இடம் எது?
நொவரா
79. மஜினியின் சீடராக கருதப்படுபவர் யார்?
கரிபால்டி
80. கரிபால்டி பிறந்த ஆண்டு என்ன?
1807
81. கிருமியப் போர் நடைபெற்ற ஆண்டு என்ன?
1854
82. கிருமியப் போர் நடைபெற்ற இடம் எது?
செர்னியா
83. சார்லஸ் ஆல்பர்டன் மகன் யார்?
இமானுவேல்
84. பீட்டர் இமானுவேலால் தன்னாட்சி பெற்ற நாடு எது?
பிரதேசம்
85. கவுண்டகவுர் எந்த பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்தார்?
சார்லீனிய பாராளுமன்றத்தில்
86. கவுண்டகவுர் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டார்?
இத்தாலியின் பிஸ்மார்க்

87. கரிபால்டி யாருடைய சீடர் ஆவார்?
மஜினி
88. இத்தாலி இணைவின் போர் வீரர் என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?
கரிபால்டி
89. செஞ்சட்டயினர் என அழைக்கப்படுபவர் யார்?
கரிபால்டி படைவீரர்
90. கிருமியப் போரில் வெற்றி பெற்ற நாடு எது?
பிரான்ஸ்
91. பாரிசு மாநாடு நடைபெற்ற ஆண்டு எது?
1856
92. இங்கிலாந்தின் வெளியுறவு அமைச்சர் யார்?
கிளாரிண்டன்
93. புதிய இத்தாலி பாராளுமன்றம் எந்த நகரில் கூட்டப்பட்டது?
ரூரின்
94. இத்தாலியின் அரசர் யார்?
இரண்டாம் விக்டர்
95. பிரேக் உடன்படுக்கை எந்த ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது?
1806 ஆகஸ்ட் 23
96. கிபி 1880ல் ஜெர்மனி எத்தனை நாடுகளாக இருந்தது?
360
97. நவீன ஜெர்மனியை உருவாக்கியவர் யார்?
பிஸ்மார்க்
98. ரைன் கூட்டமைப்பு எத்தனை நாடுகளைக் கொண்டது?
39
99. கிரேக்க சுதந்திர போர் யார் தலைமையில் வெடித்தது?
அலெக்சாந்தர்
100. பால்கன் போர் நடைபெற்ற ஆண்டு யாது?
1912 - 1914

பிரெஞ்சு புரட்சி

பிரெஞ்சு புரட்சி , 1789 இன் புரட்சி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது , இது 1787 மற்றும் 1799 க்கு இடையில் பிரான்சை உலுக்கிய புரட்சிகர இயக்கம் மற்றும் 1789 இல் அதன் முதல் உச்சத்தை அடைந்தது - எனவே "1789 இன் புரட்சி " என்ற வழக்கமான சொல் பிரான்சில் பண்டைய ஆட்சியின் முடிவைக் குறிக்கிறது

மற்றும் அவர்களுக்கும் சேவை செய்கிறது . 1830 மற்றும் 1848 இன் பிற்கால பிரெஞ்சுப் புரட்சிகளிலிருந்து அந்த நிகழ்வை வேறுபடுத்துங்கள்.

புரட்சியின் தோற்றம்

பிரெஞ்சுப் புரட்சியானது 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மேற்குலகின் அனைத்துப் புரட்சிகளுக்கும் பொதுவான காரணங்களைக் கொண்டிருந்தது மற்றும் இந்தப் புரட்சிகளில் இது மிகவும் வன்முறையானது மற்றும் உலகளாவிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை விளக்கும் குறிப்பிட்ட காரணங்கள். பொதுவான காரணங்களில் முதன்மையானது மேற்குலகின் சமூகக் கட்டமைப்பாகும். நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சி படிப்படியாக வலுவிழந்து ஏற்கனவே ஐரோப்பாவின் சில பகுதிகளில் மறைந்து விட்டது . பெருகிய முறையில் பெருகிய மற்றும் செல்வச் செழிப்பான உயரடுக்கு -வணிகர்கள், உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் தொழில் வல்லுநர்கள் , பெரும்பாலும் முதலாளித்துவம் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் - அரசியல் அதிகாரத்தை ஏற்கனவே வைத்திருக்காத நாடுகளில் விரும்பினர். விவசாயிகள் , அவர்களில் பலர் நிலத்தை வைத்திருந்தனர், மேம்பட்ட வாழ்க்கைத் தரத்தை அடைந்தனர்மற்றும் கல்வி மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவத்தின் கடைசி சுவடுகளிலிருந்து விடுபட விரும்பினர், இதனால் நில உரிமையாளர்களின் முழு உரிமைகளையும் பெறவும் , அவர்களின் சொத்துக்களை அதிகரிக்கவும் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும். மேலும், சுமார் 1730 முதல், உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரம் பெரியவர்களிடையே இறப்பு விகிதத்தை கணிசமாகக் குறைத்தது . இது மற்ற காரணிகளுடன் சேர்ந்து, பல நூற்றாண்டுகளாக ஐரோப்பாவின் மக்கள்தொகையில் முன்னோடியில்லாத அதிகரிப்புக்கு வழிவகுத்தது : இது 1715 மற்றும் 1800 க்கு இடையில் இரட்டிப்பாகியது . 1789 இல் 26 மில்லியன் மக்களுடன் ஐரோப்பாவின் அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட நாடாக இருந்த பிரான்சுக்கு , பிரச்சனை மிகவும் கடுமையான .

ஒரு பெரிய மக்கள் தொகை உணவு மற்றும் நுகர்வோர் பொருட்களுக்கு அதிக தேவையை உருவாக்கியது . பிரேசிலில் புதிய தங்கச் சுரங்கங்களின் கண்டுபிடிப்பு 1730 முதல் மேற்கு முழுவதும் பொதுவான விலை உயர்வுக்கு வழிவகுத்தது, இது ஒரு வளமான பொருளாதார நிலைமையைக் குறிக்கிறது. ஏறக்குறைய 1770 முதல், இந்தப் போக்கு தளர்ந்தது , மேலும் பொருளாதார நெருக்கடிகள் , எச்சரிக்கை மற்றும் கிளர்ச்சியைத் தூண்டியது , அடிக்கடி ஆனது . சமூக சீர்திருத்தத்திற்கான வாதங்கள் முன்வைக்கத் தொடங்கின. தத்துவவாதிகள் - அறிவுஜீவிகள் யாருடைய எழுத்துக்களால் இந்த வாதங்களை ஊக்குவித்தார்கள் - நிச்சயமாக ரெனே டெஸ்கார்ட்ஸ் , பெனடிக்ட் டி

ஸ்பினோசா மற்றும் ஜான் லாக் போன்ற 17 ஆம் நூற்றாண்டின் கோட்பாட்டாளர்களால் தாக்கம் பெற்றனர் , ஆனால் அவர்கள் அரசியல் , சமூக மற்றும் பொருளாதார விஷயங்களைப் பற்றி மிகவும் மாறுபட்ட முடிவுகளுக்கு வந்தனர். ஒரு புரட்சி Montesquieu , Voltaire , அல்லது Jean-Jacques Rousseau ஆகியோரின் கருத்துக்களைப் பயன்படுத்துவது அவசியம் என்று தோன்றியது . இந்த அறிவொளி அந்த நேரத்தில் நிறுவப்பட்ட பல "சிந்தனைச் சங்கங்கள்" மூலம் படித்த வகுப்பினரிடையே பரவியது : மேசோனிக் லாட்ஜ்கள், விவசாய சங்கங்கள் மற்றும் வாசிப்பு அறைகள்.

எவ்வாறாயினும், ஒரு அரசியல் நெருக்கடியின் கூடுதல் இருப்பு இல்லாமல் புரட்சி வந்திருக்குமா என்பது நிச்சயமற்றது . 18 ஆம் நூற்றாண்டின் போர்களால் பெரும் செலவினங்களை எதிர்கொண்ட ஐரோப்பாவின் ஆட்சியாளர்கள் , பெரும்பாலான நாடுகளில் இதுவரை விலக்கு பெற்ற பிரபுக்கள் மற்றும் மதகுருமார்கள் மீது வரி விதித்து பணம் திரட்ட முயன்றனர் , இதை நியாயப்படுத்த, ஆட்சியாளர்களும் மேம்பட்ட வாதங்களை முன்வைத்தனர் " அறிவொளி பெற்ற சர்வாதிகாரிகளின் " பாத்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் சிந்தனையாளர்கள் இது ஐ ரோப்பா முழுவதும் சலுகை பெற்ற உடல்கள் , உணவு முறைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து எதிர்வினையைத் தூண்டியது . மற்றும் தோட்டங்கள். வட அமெரிக்காவில் இந்த பின்னடைவு அமெரிக்கப் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது , இது கிரேட் பிரிட்டன் மன்னரால் விதிக்கப்பட்ட வரியை செலுத்த மறுப்பதில் தொடங்கியது. பிரபுத்துவத்தின் இந்த எதிர்வினையைத் தடுக்க மன்னர்கள் முயன்றனர் , மற்றும் ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் சலுகை பெற்ற வர்க்கங்கள் இருவரும் சலுகை பெறாத முதலாளித்துவ மற்றும் விவசாயிகளிடையே கூட்டாளிகளை நாடினர்

புரட்சிக்கான சரியான காரணங்களைப் பற்றி அறிவார்ந்த விவாதம் தொடர்ந்தாலும், பின்வரும் காரணங்கள் பொதுவாகக் கூறப்படுகின்றன : அரசியல் அதிகாரம் மற்றும் மரியாதைக்குரிய பதவிகளில் இருந்து ஒதுக்கப்பட்டதை முதலாளித்துவம் வெறுத்தது; விவசாயிகள் தங்கள் நிலைமையை நன்கு அறிந்திருந்தனர் மற்றும் காலமற்ற மற்றும் சுமை நிறைந்த நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பை ஆதரிக்க குறைந்த மற்றும் குறைந்த விருப்பத்துடன் இருந்தனர்; தத்துவங்கள் வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு பிரான்சில் பரவலாக வாசிக்கப்பட்டன; அமெரிக்கப் புரட்சியில் பிரெஞ்சு பங்கேற்பு அரசாங்கத்தை திவால் விளிம்பிற்கு இட்டுச் சென்றது ; பிரான்ஸ் ஐரோப்பாவில் அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட நாடாக இருந்தது , மேலும் 1788 ஆம் ஆண்டில் நாட்டின் பெரும்பகுதியில் பயிர் தோல்விகள் , நீண்ட காலப் பொருளாதாரச்

சிக்கல்களின் மேல் வந்தது இருக்கும் அமைதியின்மை ; மற்றும் பிரஞ்சு முடியாட்சி , இனி தெய்வீக நியமித்ததாகக் கருதப்படவில்லை , அதன் மீது செலுத்தப்படும் அரசியல் மற்றும் சமூக அழுத்தங்களுக்கு ஏற்ப மாற்றிக்கொள்ள முடியவில்லை.

பிரபுத்துவ கிளர்ச்சி, 1787-89

பிரான்சில் நிதிக் கட்டுப்பாட்டாளர் ஜெனரலாக இருந்தபோது புரட்சி உருவானது. சார்லஸ்-அலெக்ஸாண்டர் டி கலோன் , பிப்ரவரி 1787 இல் சிறப்புரிமை பெற்ற வகுப்பினரின் வரிவிதிப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் பட்ஜெட் பற்றாக்குறையை அகற்ற வடிவமைக்கப்பட்ட சீர்திருத்தங்களை முன்மொழிவதற்காக "பிரபலங்கள்" (பிரேட்கள், பெரிய பிரபுக்கள் மற்றும் முதலாளித்துவத்தின் ஒரு சில பிரதிநிதிகள்) ஒரு கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தார் . பேரவை சீர்திருத்தங்களுக்கு பொறுப்பேற்க மறுத்து , அழைப்பு விடுக்க பரிந்துரைத்தது எஸ்டேட்ஸ்-ஜெனரல் , இது மதகுருமார்கள் , பிரபுத்துவம் மற்றும் மூன்றாம் எஸ்டேட் (சாமானியர்கள்) மற்றும் 1614 முதல் சந்திக்கவில்லை. சலுகை பெற்ற வர்க்கங்களின் எதிர்ப்பையும் மீறி நிதிச் சீர்திருத்தங்களைச் செயல்படுத்த கலோனின் வாரிசுகள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் "பிரபுத்துவ அமைப்புகளின் " கிளர்ச்சி என்று அழைக்கப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது, குறிப்பாக பாராளுமன்றங்கள் (மிக முக்கியமான நீதி நீதிமன்றங்கள்) , அதன் அதிகாரங்கள் மே 1788 ஆணை மூலம் குறைக்கப்பட்டன.

ஜாக் நெக்கர்

1788 வசந்த காலத்திலும் கோடைகாலத்திலும், பாரிஸ் , கிரெனோபிள் , டிஜோன் , துலூஸ் , பாவ் மற்றும் ரென்னெஸ் ஆகிய இடங்களில் மக்கள் மத்தியில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டது . அரசன், லூயிஸ் XVI , கொடுக்க வேண்டியிருந்தது . அவர் சீர்திருத்த எண்ணம் கொண்டவ ராக மீண்டும் நியமிக்கப்பட்டார் ஜாக் நெக்கர் நிதியமைச்சராக இருந்து , மே 5, 1789 அன்று எஸ்டேட்ஸ்-ஜெனரலைக் கூட்டுவதாக உறுதியளித்தார். நடைமுறையில், அவர் பத்திரிகை சுதந்திரத்தை வழங்கினார் , மேலும் பிரான்ஸ் மாநிலத்தின் மறுகட்டமைப்பைக் குறிக்கும் துண்டுப்பிரசுரங்களால் நிரம்பி வழிந்தது . 1788 ஆம் ஆண்டு அறுவடை மோசமாக இருந்ததால் , ஜனவரி மற்றும் ஏப்ரல் 1789 க்கு இடையில் நடைபெற்ற எஸ்டேட்ஸ் -ஜெனரலுக்கான தேர்தல்கள் மேலும் இடையூறுகளுடன் ஒத்துப்போனது . வாக்களிப்பதில் இருந்து நடைமுறையில் விலக்குகள் இல்லை; மற்றும் வாக்காளர்கள் cahiers de doléances வரைந்தனர் , அதில் அவர்களின் குறைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன . அவர்கள்

மூன்றாம் தோட்டத்திற்கு 600 பிரதிநிதிகளையும், பிரபுக்களுக்கு 300 பேரையும், மதகுருமார்களுக்கு 300 பேரையும் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

நெப்போலியன் I, பிரஞ்சு முழு நெப்போலியன் போனபார்டே , அசல் இத்தாலிய நெப்போலியோன் பூனாபார்டே , கார்சிகன் அல்லது லிட்டில் கார்போரல் , பிரெஞ்சு பெயர் லெ கோர்ஸ் அல்லது லு பெட்டிட் கபோரல் , (பிறப்பு ஆகஸ்ட் 15, 1769, அஜாசியோ, கோர்சிகா - மே 5, செயின்ட் 1821 இல் இறந்தார் ஹெலினா தீவு), பிரெஞ்சு ஜெனரல் , முதல் தூதரகம் (1799-1804), மற்றும் பிரெஞ்சு பேரரசர் (1804-1814/15), மேற்கின் வரலாற்றில் மிகவும் பிரபலமான நபர்களில் ஒருவர் . அவர் இராணுவ அமைப்பு மற்றும் பயிற்சியை புரட்சி செய்தார்; பிற்கால சிவில்சட்டத்தின் முன்மாதிரியான நெப்போலியன் கோட் ஸ்பான்சர் குறியீடுகள்; மறுசீரமைக்கப்பட்ட கல்வி ; மற்றும் போப்பாண்டவருடன் நீண்டகால ஒப்பந்தத்தை நிறுவினார்.

ஆரம்ப வாழ்க்கை மற்றும் கல்வி

நெப்போலியன் பிறந்தார்ஜெனோயீஸால் பிரான்ஸுக்கு தீவின் பிரிவினைக்குப் பிறகு கோர்சிகா . அவர் உயிர் பிழைத்த நான்காவது மற்றும் இரண்டாவது குழந்தை கார்லோ பூனாபார்டே , ஒரு வழக்கறிஞர் மற்றும் அவரது மனைவி லெடிசியா ரமோலினோ . அவரது தந்தையின் குடும்பம் , பண்டைய டஸ்கன் பிரபுக்கள், 16 ஆம் நூற்றாண்டில் கோர்சிகாவிற்கு குடிபெயர்ந்தனர்.

கார்லோ பூனாபார்டே அழகான மற்றும் வலுவான விருப்பமுள்ள லெடிசியாவை 14 வயதாக இருந்தபோது திருமணம் செய்து கொண்டார் ; அவர்கள் மிகவும் கடினமான காலங்களில் வளர்க்க எட்டு குழந்தைகளைப் பெற்றனர் . அவர்களின் சொந்த நாட்டில் பிரெஞ்சு ஆக்கிரமிப்பு பல கோர்சிகன்களால் எதிர்க்கப்பட்டதுபாஸ்குவேல் பாவ்லி . கார்லோ பூனாபார்டே பாவோலியின் கட்சியில் சேர்ந்தார் , ஆனால், பாவ்லி தப்பி ஓட வேண்டியிருந்தபோது , புயோனபார்ட் பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் இணக்கம் கொண்டார் . கோர்சிகாவின் ஆளுநரின் பாதுகாப்பை வென்றதன் மூலம் , அவர் 1771 இல் அஜாசியோவின் நீதித்துறை மாவட்டத்திற்கு மதிப்பீட்டாளராக நியமிக்கப்பட்டார் . 1778 ஆம் ஆண்டில் அவர் தனது இரு மூத்த மகன்களான ஜோசப் மற்றும் நெப்போலியன் ஆகியோரை கல்லூரி டி'ஆட்டனில் அனுமதித்தார்.

பிறப்பால், பரம்பரை மற்றும் குழந்தைப் பருவத் தொடர்புகளால் ஒரு கோர்சிகன், நெப்போலியன் கான்டினென்டல் பிரான்சுக்கு வந்த பிறகு சில காலம்

தன்னை ஒரு வெளிநாட்டவராகக் கருதிக் கொண்டார் ; இன்னும் ஒன்பது வயதிலிருந்தே அவர் மற்ற பிரெஞ்சுக்காரர்களைப் போல பிரான்சில் படித்தார். நெப்போலியனில் 14 ஆம் நூற்றாண்டின் இத்தாலிய காண்டோட்டியரின் மறுபிறப்பைக் காணும் போக்கு அவரது குணாதிசயத்தின் ஒரு அம்சத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தாலும் , உண்மையில், அவர் தனது புதிய நாட்டின் மரபுகளையோ அல்லது தப்பெண்ணங்களையோ பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை : மனோபாவத்தில் ஒரு கோர்சிகனாக இருப்பது , அவர் தனது கல்வி மற்றும் அவரது வாசிப்பு இரண்டின் மூலமாகவும் முதன்மையானவர் , 18 ஆம் நூற்றாண்டின் மனிதராக இருந்தார்.

நெப்போலியன் மூன்று பள்ளிகளில் கல்வி பயின்றார் : சுருக்கமாக Autun இல் , ஐந்து ஆண்டுகள் Brienne இராணுவக் கல்லூரியில் , இறுதியாக ஒரு வருடம் பாரிஸில் உள்ள இராணுவ அகாடமியில் . நெப்போலியன் பாரிஸில் இருந்த ஆண்டு பிப்ரவரி 1785 இல் அவரது தந்தை வயிற்று புற்றுநோயால் இறந்தார் , அவரது குடும்பம் நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் இருந்தது. நெப்போலியன், மூத்த மகனாக இல்லாவிட்டாலும் , 16 வயதுக்கு முன்பே குடும்பத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றார் . செப்டம்பரில் அவர் ராணுவ அகாடமியில் பட்டம் பெற்றார், 58 வகுப்பில் 42வது இடத்தைப் பெற்றார்.

இளம் பீரங்கி அதிகாரிகளுக்கான ஒரு வகையான பயிற்சிப் பள்ளியான லா ஃபேரின் படைப்பிரிவில் அவர் பீரங்கிகளின் இரண்டாவது லெப்டினன்ட் ஆனார் . வேலன்ஸில் காவலில் வைக்கப்பட்ட நெப்போலியன் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்தார், குறிப்பாக உத்தி மற்றும் தந்திரோபாயங்கள் பற்றிய படைப்புகளில் அதிகம் படித்தார் . அவர் *Lettres sur la Corse* ("Letres on Corsica ") என்ற நூலையும் எழுதினார் , அதில் அவர் தனது சொந்த தீவுக்கான உணர்வை வெளிப்படுத்தினார். அவர் செப்டம்பர் 1786 இல் கோர்சிகாவுக்குச் சென்றார் , ஜூன் 1788 வரை தனது படைப்பிரிவில் மீண்டும் சேரவில்லை . அதற்குள் பிரெஞ்சுப் புரட்சியில் உச்சக்கட்ட கிளர்ச்சி ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்டது. வால்டேர் மற்றும் ரூசோவின் வாசகர் நெப்போலியன் ஒரு அரசியல் மாற்றம் என்று நம்பினார் கட்டாயம் , ஆனால், ஒரு தொழில் அதிகாரியாக, தீவிரமான சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கான எந்தத் தேவையையும் அவர் காணவில்லை.

புரட்சிகர காலம்

ஜேக்கபின் ஆண்டுகள்

முடியாட்சியை நிறுவ கூட்டப்பட்ட தேசிய சட்டமன்றம் , பாவோலியை கோர்சிகாவுக்குத் திரும்ப அனுமதித்தபோது , நெப்போலியன் விடுப்பு கேட்டார் , செப்டம்பரில் பாவோலியின் குழுவில் சேர்ந்தார் . ஆனால் பாவ்லிக்கு அந்த இளைஞன் மீது எந்த அனுதாபமும் இல்லை , அவனது தந்தை தனது காரணத்தை விட்டு வெளியேறினார் மற்றும் அவர் ஒரு வெளிநாட்டவர் என்று கருதினார். ஏமாற்றத்துடன், நெப்போலியன் பிரான்சுக்குத் திரும்பினார் , ஏப்ரல் 1791 இல் அவர் வேலன்ஸில் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த பீரங்கிகளின் 4 வது படைப்பிரிவுக்கு முதல் லெப்டினன்டாக நியமிக்கப்பட்டார் . அவர் உடனே சேர்ந்தார்ஜேக்கபின் கிளப் , ஆரம்பத்தில் அரசியலமைப்பு முடியாட்சியை ஆதரிக்கும் ஒரு விவாத சமூகம் , விரைவில் அதன் தலைவரானார் , பிரபுக்கள், துறவிகள் மற்றும் ஆயர்களுக்கு எதிராக உரைகளை நிகழ்த்தினார் . செப்டம்பர் 1791 இல், மீண்டும் மூன்று மாதங்களுக்கு கோர்சிகாவுக்குச் செல்ல அவருக்கு விடுப்பு கிடைத்தது. தேசிய காவலில் லெப்டினன்ட் கர்னலாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார், அவர் விரைவில் அதன் தளபதியான பாவ்லியுடன் சண்டையிட்டார் . அவர் பிரான்சுக்குத் திரும்பத் தவறியதால் , ஜனவரி 1792 இல் அவர் தப்பியோடியவராக பட்டியலிடப்பட்டார். ஆனால் ஏப்ரலில் பிரான்ஸ் ஆஸ்திரியாவுக்கு எதிராகப் போரை அறிவித்தது , மேலும் அவரது குற்றம் மன்னிக்கப்பட்டது.

வெளிப்படையாக ஆதரவின் மூலம் , நெப்போலியன் கேப்டன் பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டார், ஆனால் அவரது படைப்பிரிவில் மீண்டும் சேரவில்லை . அதற்கு பதிலாக அவர் அக்டோபர் 1792 இல் கோர்சிகாவுக்குத் திரும்பினார் , அங்கு பாவ்லி சர்வாதிகார அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தினார் மற்றும் பிரான்சில் இருந்து கோர்சிகாவைப் பிரிக்கத் தயாராகி வந்தார் . இருப்பினும், நெப்போலியன், பவுலியின் கொள்கையை எதிர்த்த கோர்சிகன் ஜேக்கபின்களுடன் சேர்ந்தார் . ஏப்ரல் 1793 இல் கோர்சிகாவில் உள்நாட்டுப் போர் வெடித்தபோது , பாவோலி பூனாபார்ட் குடும்பத்தை "நிரந்தர கொலை மற்றும் அவதூறு " என்று கண்டித்துள்ளார் , அதன்பின் அவர்கள் அனைவரும் பிரான்சுக்கு தப்பி ஓடிவிட்டனர் .

நெப்போலியன் போனபார்டே , அவர் இனிமேல் அழைக்கப்படலாம் (1796 ஆம் ஆண்டுக்கு பிறகு குடும்பம் ப்யூனாபார்ட் என்ற எழுத்துப் பிழையை கைவிடவில்லை என்றாலும்), ஜூன் 1793 இல் நைஸில் உள்ள அவரது படைப்பிரிவில் மீண்டும் சேர்ந்தார் . இந்த நேரத்தில் எழுதப்பட்ட அவரது *Le Souper de Beaucaire* (*Supper at Beaucaire*), அனைத்து குடியரசுக் கட்சியினரும் ஒன்றுபட்ட நடவடிக்கைக்காக அவர் தீவிரமாக வாதிட்டார் , அவர்கள் படிப்படியாக மிகவும் தீவிரமானவர்களாக மாறிக்கொண்டிருந்த

ஜெக்கபின்களைச் சுற்றி அணிதிரண்டனர் , மேலும் தேசிய மாநாடு , முந்தைய வீழ்ச்சியில் முடியாட்சியை ஒழித்த புரட்சிகர சபை.

ஆகஸ்ட் 1793 இன் இறுதியில் , தேசிய மாநாட்டின் துருப்புக்கள் மார்செய்லைக் கைப்பற்றின , ஆனால் அதற்கு முன்பே நிறுத்தப்பட்டன. டூலோன் , அங்கு அரச வம்சத்தினர் பிரிட்டிஷ் படைகளை அழைத்தனர். தேசிய மாநாட்டின் பிரங்கித் தளபதி காயமடைந்த நிலையில், கோர்சிகன் துணை மற்றும் நெப்போலியனின் குடும்பத்தின் நண்பரான அன்டோயின் சலிசெட்டி இராணுவத்தின் ஆணையர் மூலம் போனபார்டே பதவியைப் பெற்றார் . போனபார்டே செப்டம்பரில் மேஜராகவும் , அக்டோபரில் துணை ஜெனரலாகவும் பதவி உயர்வு பெற்றார் . டிசம்பர் 16 அன்று அவர் ஒரு பயோனெட் காயத்தைப் பெற்றார் , ஆனால் அடுத்த நாள் பிரிட்டிஷ் துருப்புக்கள், அவரது பிரங்கிகளால் துன்புறுத்தப்பட்டு , டூலோனை வெளியேற்றினர். டிசம்பர் 22 அன்று, 24 வயது போனபார்டே , நகரத்தைக் கைப்பற்றுவதில் முக்கியப் பங்கு வகித்ததை அங்கீகரிக்கும் வகையில், பிரிகேடியர் ஜெனரலாக பதவி உயர்வு பெற்றார்.

இராணுவ ஆணையர் அகஸ்டின் டி ரோபஸ்பியர் தனது சகோ தரருக்கு கடிதம் எழுதினார் மாக்சிமிலியன் , அப்போதைய அரசாங்கத்தின் மெய்நிகர் தலைவரும், பயங்கரவாத ஆட்சியின் முன்னணி நபர்களில் ஒருவருமான , இளம் குடியரசு அதிகாரியின் "ஆழ்ந்த தகுதியை " பாராட்டினார். பிப்ரவரி 1794 இல், போனபார்டே இத்தாலியின் பிரெஞ்சு இராணுவத்தில் பிரங்கிகளின் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டார் . 9 தெர்மிடோர், இரண்டாம் ஆண்டு (ஜூலை 27, 1794) அன்று ரொபஸ்பியர் பாரிஸில் அதிகாரத்திலிருந்து வீழ்ந்தார் . இந்தச் செய்தி நைஸை அடைந்ததும், ரோபஸ்பியரின் பாதுகாவலராகக் கருதப்பட்ட போனபார்டே, சதி மற்றும் தேசத்துரோகக் குற்றச்சாட்டின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டார். அவர் செப்டம்பரில் விடுவிக்கப்பட்டார் , ஆனால் அவரது கட்டளைக்கு மீட்டெடுக்கப்படவில்லை.

அடுத்த மார்ச் மாதம் , வெண்டீயில் எதிர்ப்புரட்சியை எதிர்த்துப் போராடிக்கொண்டிருந்த மேற்கு நாடுகளின் இராணுவத்தில் பிரங்கிகளுக்கு கட்டளையிடுவதற்கான வாய்ப்பை அவர் மறுத்துவிட்டார் . இந்த பதவி அவருக்கு எதிர்காலம் இல்லை என்று தோன்றியது , மேலும் அவர் தன்னை நி யாயப்படுத்த பாரிஸ் சென்றார் . பாதி ஊதியத்தில் வாழ்க்கை கடினமாக இருந்தது , குறிப்பாக அவர் ஒரு பணக்கார மார்சேயில் தொழிலதிபரின் மகனும் , அவரது மூத்த சகோதரரான ஜோசப்பின் மணமகளான ஜூலியின் சகோதரியுமான டெசிரி கிளாரியுடன் உறவு வைத்திருந்தார் . பாரிஸில் தனது முயற்சிகள்

இருந்தபோதிலும், நெப்போலியனால் திருப்திகரமான கட்டளையைப் பெற முடியவில்லை, ஏனெனில் அவர் தனது தீவிர லட்சியம் மற்றும் அவரது உறவுகளுக்காக அஞ்சினார் .மாண்டக்னார்ட்ஸ் , தேசிய மாநாட்டின் தீவிர உறுப்பினர்கள் .பின்னர் அவர் துருக்கியின் சுல்தானுக்கு தனது சேவைகளை வழங்க நினைத்தார் .

1830 புரட்சிகள்

தோற்றம்

1830 இன் புரட்சிகள் ஒரு நீண்ட கண்டம் தழுவிய நெருக்கடியாகும் , இதில் பல வகையான அரசியல் மாற்றம் மற்றும் வெளிப்படையான புரட்சி ஆகியவை அடங்கும்.1820 ஐ விட குறிப்பிடத்தக்க அளவில் , இந்த தனித்த ஆனால் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய வெடிப்புகள் ஒரு உண்மையான திருப்புமுனையாக இருந்தன , பிரெஞ்சு மறுசீரமைப்பு மற்றும் ஐரோப்பிய அரசியலை நவீனமயமாக்கியது .இருப்பினும், வரலாற்றாசிரியர்கள் பெரும்பாலும் அவற்றைப் புறக்கணித்துள்ளனர் அல்லது குறைத்து மதிப்பிட்டுள்ளனர் . அவை வெறுமனே தனிமைப்படுத்தப்பட்டதாகவும் , பெரும்பாலும் அரை மனதுடன் , ஒரு சில மாநிலங்களில் மட்டுமே வெடிப்புகளாகவும் காணப்படுகின்றன .1830 ஜூலை நாட்கள், சதித்திட்டங்கள் அல்லது தொழில்துறை முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சி ஆகியவற்றின் இயந்திர பதில்களின் எளிமையான சொற்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் இது பல்வேறு காரணங்களையும் இயக்கவியலையும் கொண்டிருந்தது , இது தனிப்பட்ட நாடுகளில் வேறுபட்ட நிலைமைகளை பிரதிபலிக்கிறது.

பாரிசியன் ஜூலை நாட்களால் கிளர்ச்சிகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன , இது அரசியல் மற்றும் சமூக பொருளாதாரம் ஆகிய இரண்டும் தனித்தனி மற்றும் மாறுபட்ட உள்ளூர் குறைகளை தடுத்து அணையை உடைத்தது . பல மறுசீரமைப்பு ஆட்சிகளின் பெருகிய பிற்போக்குத்தனமான கொள்கைகளுக்கு , பொதுவாக தாராளவாத வல்லுநர்கள் (முதலாளித்துவ தொழில்முனைவோர் அல்ல) மத்தியில் வெளிப்படையான அரசியல் எதிர்ப்பில் அவர்கள் வேர்களைக் கொண்டிருந்தனர்.பெல்ஜியம், சுவிட்சர்லாந்து, பிரான்ஸ், போர்ச்சுகல் மற்றும் இத்தாலி ஆகிய நாடுகளில் குரல் மற்றும் பலனற்ற முயற்சிகள் குரல் மீதான அபிலாஷைகளை புறக்கணித்தது , பெரும்பாலும் மிதவாதிகளை எதிரிகளாக மாற்றியது.1820களின் பிற்பகுதியில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடி வலுவூட்டும் காரணியாக இருந்தது .ஒரு சுழற்சி வீழ்ச்சி மற்று ம் மோசமான குளிர்காலம் ஆகியவை அதிகரித்து வரும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியுடன் இணைந்து உணவுப்

பொருட்களின் விலைகள் , வீழ்ச்சியுறும் ஊதியங்கள் மற்றும் கைவினைப் பொருட்களுக்கான நுகர்வோர் செலவினங்கள் குறைந்து வருகின்றன . இதன் விளைவாக ஏற்பட்ட மனச்சோர்வு, உயரடுக்குகள் நேரடி நடவடிக்கைக்கு தள்ளப்பட்டபோது சுடப்பட்ட எரியக்கூடிய பொருளை வழங்கியது .

இயக்கவியல்

வெடிப்புகள் ஆரம்பத்தில் அரசாங்க தவறுகளுக்கான பதில்களால் ஊர் உந்தப்பட்டவை, சுவிட்சர்லாந்து மற்றும் போலோக்னாவில் அரசியல் , அல்லது இராணுவம், பாரிஸ் மற்றும் பிரிஸ்ஸல்ஸ் போன்றவற்றில் அல்லது வார்சாவைப் போல தொடர்புடைய தாராளவாத தேசிய அபிலாஷைகளால் . அரசாங்க ஆத்திரமூட்டலுக்கான இத்தகைய அரசியல் பதில்கள் , பெரும்பாலும் பத்திரிகைகளால் வழிநடத்தப்பட்டு , பிரெஞ்சு மாகாணங்கள் , பெல்ஜியம் மற்றும் வார்சாவில் தன்னிச்சையான சமூக வெடிப்புகளைத் தூண்டின . நடுத்தர வர்க்கத்தினர் திடமான கைவினைஞர்களுடன் பொதுவான காரணத்தை உருவாக்க முடிந்தது, 1820 இல் காணப்படாத வகையில் , கிளர்ச்சிகள் வளர்ந்தன . பெல்ஜியம் மற்றும் சுவிட்சர்லாந்திற்கு பிரெஞ்சு ஊடுருவல் தேவையில்லை , அல்லது பெறவில்லை. பாரிஸ் மற்றும் பிரிஸ்ஸல்ஸில் உள்ளதைப் போலவே இரத்தம் சிந்துவது தேசிய ஆர்வத்தைத் தூண்ட உதவியது , அதே நேரத்தில் இராணுவ மோதலும் நெருக்கடிகளை தீவிரப்படுத்தியது . நெப்போலியன் சகாப்தத்தின் திறந்த அரசியலுக்கான ஆரம்ப ஆசைகளை விட , பிரான்ஸ் புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கு உதவும் அல்லது பழமைவாத சக்திகள் மீது தலையீடு செய்யாததை கட்டாயப்படுத்தும் என்ற ஆதாரமற்ற நம்பிக்கைகள் தீவிரமான வளர்ச்சிகளை ஊக்குவித்தன. வெற்றி, அராஜகம் பற்றிய அச்சம் அல்லது வெளித் தலையீடு ஆகியவை அவற்றை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் வரை சமூக நெருக்கடி மற்றும் உள்நாட்டு அரசியல் அபிலாஷைகள் விஷயங்களை முன்னோக்கி கொண்டு சென்றன.

முன்னுரை

1820 தோல்விகள் இருந்தபோதிலும் , பிரான்ஸ், அயர்லாந்து மற்றும் வாலோனியாவில் கிராமப்புற குழப்பங்களுடன் பொருளாதார நிலைமை மோசமடைந்ததால், தசாப்தத்தின் பிற்பகுதியில் புதிய பிரச்சனைகள் தோன்றின. அரசியல் ரீதியாக பிரான்சில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தாராளவாத தேர்தல் வெற்றிகள், சுவிஸ் மண்டலங்களில் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்திற்கான அழுத்தங்கள் மற்றும் பெல்ஜியம் , பிரிட்டன் மற்றும் பிரின்சுவிக் ஆகியவற்றில் எதிர்க்கட்சிகளின் தொழிற்சங்கங்கள் இருந்தன . போர்ச்சுகலில் பிற்போக்குத்தனமான டோம் மிகுவலுக்கு ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பு இருந்தது .

எவ்வாறாயினும், 1830 வசந்த காலத்தில்தான் உண்மையான நெருக்கடி உடைந்தது. அதன் முதல் கட்டம் பாரிஸுக்கு அப்பால் வளர்ச்சியடைந்து வருவதைக் கண்டது, அங்கு ஏற்பட்ட மிக விரைவான ஆட்சி மாற்றத்தைத் தொடர்ந்து. 1830-1831 குளிர்காலத்தில் இந்த வெடிப்புகளின் பகுதி ஒருங்கிணைப்பு தொடர்ந்தது, ஆனால், அடுத்த வசந்த காலத்திலும் கோடைகாலத்திலும், இயக்கம் குறையத் தொடங்கியது. நீண்ட மற்றும் வேதனையான விளைவு இருந்தது.

தீவிர நோய்ப் பரவல்

மாற்றத்தின் முதல் அறிகுறிகள் சவிட்சர்லாந்தில் வந்தன, அங்கு டிசினீஸ் அரசாங்கம் அதன் பழமைவாத தலைவருடன் முறித்துக் கொண்டு அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்திற்கு ஆதரவளித்தது. பின்னர், மே 1830 இல், வெகுஜன மனுக்களால் கவலைப்பட்ட வாட் அரசாங்கம் முன்கூட்டியே ஒரு கட்டுப்பாட்டு சீர்திருத்தத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. இதற்கு பெரும் வரவேற்பு கிடைத்து அரசியல் சூடு பிடித்தது. சாக்சனி மற்றும் கிரீஸிலும் கலவரங்கள் நடந்தன.

பிரெஞ்சு தாராளவாதிகள் மற்றும் சார்லஸ் X இடையே மோதல் பின்னர் ஒரு தலைக்கு வந்தது. மார்ச் 16 அன்று சார்லஸின் செல்வாக்கற்ற பிரதமரான Jules-Armand de Polignac ஐ பதவி நீக்கம் செய்ய எதிர்க்கட்சி கோரியது. சார்லஸ் மறுத்து, புதிய தேர்தலுக்கு அழைப்பு விடுத்து அதிக இடங்களை இழக்கச் செய்தார். எனவே, ஜூலை பிற்பகுதியில் அவர் நான்கு கட்டளைகளை வெளியிட்டார், அதன் மூலம் புதிய பிரதிநிதிகள் சபையை கலைத்தார், மேலும் தேர்தல்களை குறைக்கப்பட்ட உரிமையில் அழைப்பு விடுத்தார், மற்றும் பத்திரிகைகளை கட்டுப்படுத்தினார்.

இந்த மாற்றங்கள் பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் அச்சப்பொறியாளர்களை எதிர்ப்பையும் வணிகர்கள் கடைகளையும் தொழிற்சாலைகளையும் மூடுவதற்கு வழிவகுத்தது. ஆரம்பகால இடையூறுகள் எளிதில் தணிக்கப்பட்டன, ஆனால், ஜூலை 27 செவ்வாய் அன்று, காவல்துறை செய்தி த்தாள்களை மூட முயன்றபோது அவை எதிர்க்கப்பட்டன. மூவர்ணக் கொடி பறக்கவிடப்பட்டது, அரச சின்னங்கள் கிழிக்கப்பட்டன, மேலும் சண்டை தொடங்கியது. அடுத்த நாள், நகரம் முழுவதும் தடுப்புகளை எதிர்கொண்டார், வெறுக்கப்பட்ட மார்ஷல் மார்மான்ட் இராணுவச் சட்டத்தை அறிவித்தார் மற்றும் கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் உறுதிப்படுத்த தனது படைகளைப் பயன்படுத்த முயன்றார். வலிமை, ஆயத்தமற்ற மற்றும் மகிழ்ச்சியற்ற, அவரது பத்திகள் லூவரில் மீண்டும் துப்பாக்கி சுடும் துப்பாக்கிச் சூட்டில் தங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்பு பெரும் இழப்புகளைச் சந்தித்தன. மன உறுதி குறைந்து, செயின்ட் கிளவுட் மீது ஒழுங்கற்ற முறையில் பின்வாங்கிய இராணுவம் உடைந்தது.

இது பாரிஸை பிரதிநிதிகள் மற்றும் பிறரைக் கொண்ட ஒரு தற் காலிகக் குழுவின் கைகளில் விட்டுச் சென்றது . அவர்கள் சார்லஸின் புதிய பிரதமருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த விரும்பவில்லை மற்றும் இயலவில்லை என்பதை நிரூபித்தார்கள். லூயிஸ்-பிலிப், டக் டி 'ஆர்லியன்ஸ் ஆகியோரைத் தள்ளும் ஆர்வலர்களால் வெற்றிடம் நிரப்பப்பட்டது . ஜூலை 31, சனிக்கிழமையன்று பாரிஸுக்கு வந்த அவர் , லெப்டினன்ட் ஜெனரலாக செயல்பட மக்கள் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றார். பின்னர், சார்லஸ் பதவி விலகிய பிறகு , லூயிஸ்-பிலிப் அரியணைக்கு அழைக்கப்பட்டார். நாடு ஆளப்பட்ட 1814 இன் சாசனம் , விரைவாக திருத்தப்பட்டு, ஆகஸ்ட் 9 ஆம் தேதி , அவர் "பிரெஞ்சு மன்னர் " என்று சத்தியப்பிரமாணம் செய்தார் . அவரது எதிர்ப்பற்ற ஆட்சி பாரிஸில் தனது நிலையை விரைவாகப் பாதுகாத்தது.

வளர்ச்சி

பாரிசில் ஏற்பட்ட திடீர் ஆட்சி மாற்றம் நீண்டகால விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. பிரான்சில் இது நகரங்கள் மற்றும் கிராமப்புறங்களில் உள்ளூர் அமைதியின்மை அலையைத் தூண்டியது , இது வரி வெட்டுக்கள் மற்றும் உணவு மானியங்களுக்கு வழிவகுத்தது . இந்த பிரச்சனைகள் பெல்ஜியம் மற்றும் ரைன்லாந்தில் எதிரொலித்தன . சவிட்சர்லாந்தில் நகர்ப்புற பிரபுக்களின் அரசியலமைப்பு மேலாதிக்கத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்புக் காய்ச் சல் இருந்தது , பிரிட்டனில் ஐம்பது ஆண்டுகளில் முதல் விக் அரசாங்கம் தோன்றியது .

பெல்ஜியத்தில், நெதர்லாந்தின் மன்னர் வில்லியம் I இன் பாரபட்சமான ஆட்சி மற்றும் அரசு பிறந்தநாள் வானவேடிக்கைகளுக்கு செலுத்த வேண்டிய உணவு வரிகளைப் பராமரித்தல் பற்றிய நீண்டகால வா தங்கள் காரணமாக , பாரிஸில் இருந்து வரும் செய்திகள் அதிகாரிகளை விழிப்புடன் வைத்திருக்கின்றன. ஆயினும் கூட, ஆகஸ்ட் 25 அன்று, ஒரு நடுத்தர வர்க்க ஆர்ப்பாட்டம், ஒரு ஓபராவைத் தொடர்ந்து, ஸ்தாபனத்திற்கு எதிரான கலகங்களாக சிதைந்தபோது, அதிகாரிகள் பதிலளிக்கத் தவறிவிட் டனர். உள்ளூர் பர்கர்கள் ஒரு குடிமைக் காவலரை உருவாக்கி , நெதர்லாந்தில் இருந்து நிர்வாக ரீதியாகப் பிரிப்பதற்கு வில்லியமுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி தோல்வியடைந்தனர் .

அதே நேரத்தில் தீவிரவாதிகள் பிரஸ்ஸல்ஸில் விவகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்தினர். எனவே, அராஜகத்திற்கு பயந்து , சில நடுத்தர வர்க்க கூறுகள் டச்சுக்காரர்களிடம் முறையிட்டன . துரதிர்ஷ்டவசமாக செப்டம்பர் 23 அன்று அவர்களின் படைகள் நகருக்குள் நுழைந்தபோது அவர்கள் பர்கர் ஆதரவை எதிர்கொண்டனர், மாறாக அவர்கள் தயாராக இல்லாத மக்கள் எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டனர். அவர்கள் செப்டம்பர் 27 அன்று திரும்பப் பெற முடிவு செய்யும்

வரை ராயல் பூங்காவில் இடைவிடாத முற்றுகையின் கீழ் தங்களைக் கண்டனர். இரத்தம் சிந்துவது நாடு முழுவதும் தேசியவாத அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வழிவகுத்தது . பிரிவினையை வில்லியம் ஏற்றுக்கொண்டது இதைத் தடுக்க மிகவும் தாமதமானது , மேலும் ஆன்ட்வெர்ப்பில் பிரங்கிகளின் பயன்பாடு நல்லிணக்க நம்பிக்கையைக் கொன்றது.

மற்ற இடங்களில் ஸ்பானிய நாடுகடத்தப்பட்டவர்கள் பேயோனில் ஒரு தற்காலிக அரசாங்கத்தை உருவாக்கினர் , அதே நேரத்தில் போலந்து மற்றும் மத்திய இத்தாலியில் கருத்து வேறுபாடுகள் வளர்ந்தன . பல ஜெர்மன் ஆட்சியாளர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர் அல்லது அரசியலமைப்பு மாற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது . பிரன்சுவிக்கில் மக்கள் கூட்டம் அவரது அரண்மனையை எரித்த பிறகு டியூக் தப்பி ஓடினார் . இங்கிலாந்து ஸ்விங் கலவரத்தின் தொடக்கத்தை அனுபவித்ததால் , இலையுதிர்காலத்தில் நெருக்கடி மேற்கு ஐரோப்பா முழுவதும் பரவியது.

ஒருங்கிணைப்பு

அப்போதிருந்து 1831 இன் தொடக்கத்தில், பல இயக்கங்கள் அவற்றின் ஆரம்ப முன்னேற்றங்களில் கட்டமைக்கப்பட்டன . சுவிட்சர்லாந்தில் மக்கள் அணிதிரட்டல் தொடர்கிறது, அடிக்கடி வன்முறையை அச்சுறுத்துகிறது, சூரிச், வாட், ஆர்காவ் மற்றும் பிற மண்டலங்கள் தங்கள் அரசியலமைப்பை மாற்றியமைக்க , கிராமப்புறங்களுக்கு அதிக உரிமைகள் மற்றும் செல்வாக்கை வழங்குவதற்காக தொகுதி கூட்டங்களை அழைக்க கட்டாயப்படுத்தியது . மாற்றுவதற்கான உரிமையை அங்கீகரிப்பதன் மூலம் சுவி ஸ் உணவுமுறை இந்த "மீளுருவாக்கம்" ஊக்குவித்தது. மத்திய ஜேர்மனியில் பிரன்சுவிக் , ஹெஸ்ஸே-கேசல் மற்றும் சாக்சனி ஆகிய இடங்களில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன, அதே சமயம் தெற்கில் தாராளவாத தேர்தல் வெற்றிகள் இருந்தன.

பெல்ஜியத்தில் ஒரு பாராளுமன்ற மாநாடு நாட்டை சுதந்திரமாக அறிவித்தது, வில்லியம் I பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டு , புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கத் தொடங்கியது. இது பெல்ஜிய நிலைமை குறித்து விவாதிக்க அழைக்கப்பட்ட இராஜதந்திர மாநாட்டில் உராய்வை ஏற்படுத்தியது . மாநாட்டில் வழங்கப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைகள் ஒரு தேசபக்தி அணிதிரட்டலுக்கு வழிவகுத்தது. ஆயினும் கூட, வசந்த காலத்தின் பிற்பகுதியில் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது மற்றும் கிரீடம் சாக்ஸ் -கோபர்க்-சால்ஃபெல்டின் (லியோபோல்ட் லியோபோல்டுக்கு வழங்கப்பட்டது).

1830 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 17 ஆம் தேதி, டச்சு வாரிசை திருமணம் செய்து கொண்ட ஜார் நிக்கோலஸ் , டிசம்பரில் மேற்கத்திய தலையீட்டிற்காக ரஷ்ய-போலந்து இராணுவத்தை அணிதிரட்ட உத்தரவிட்டதால் இது சாத்தியமில்லை. எனவே தேசபக்தியுள்ள இளம் போலந்து அதிகாரிகள் , ஏற்கனவே ஜனவரியில் எழுச்சியைத் திட்டமிட்டு , நவம்பர் 29 அன்று வார்சாவில் தங்கள் ஆட்சியை நடத்தினார்கள் . இந்த எழுச்சியை மீட்க உள்ளூர் மக்கள் தேவைப்பட்டாலும், ரஷ்ய கிராண்ட் டியூக் கான்ஸ்டன்டெனும் அவரது காரிஸனும் ஆபத்து மோதலுக்குப் பதிலாக பின்வாங்கினர் . இது பெல்ஜியத்தில் ரஷ்ய தலையீட்டைத் தடுத்தது மற்றும் தீவிரவாதம் வளர அனுமதித்தது . ஜனவரி பிற்பகுதியில் வார்சாவில் ஒரு பாராளுமன்றம் நிக்கோலஸை பதவி நீக்கம் செய்து ஒரு தேசிய "சர்வாதிகாரத்தை" உருவாக்கியது. அடுத்த மாதம் போலந்துப் படைகள் க்ரோச்சோவ் மற்றும் பிற இடங்களில் நடந்த போர்களில் வார்சா மீதான ஆரம்ப ரஷ்ய உந்துதலைச் சரிபார்த்தன.

இது ஐரோப்பாவின் சுற்றுப்புறங்களில் கிளர்ச்சி விரிவடைந்த வழியின் ஒரு பகுதியாகும். இவ்வாறு ஹனோவர் அரசியல் மாற்றத்தைக் கருத்தில் கொள்ளத் தொடங்கினார், மேலும் நாடுகடத்தப்பட்ட தாராளவாதிகள் ஸ்பெயினில் பல தோல்வியுற்ற முயற்சிகளை நடத்தினர் . இன்னும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் , மத்திய இத்தாலியில் ஒரு தாராளவாத சதி , ஓரளவுக்கு சாத்தியமில்லாத மொடெனாவின் பிரான்சிஸ் IV ஆல் ஊக்குவிக்கப்பட்டது , இறுதியாக பிப்ரவரி தொடக்கத்தில் நகரம் மீது தாக்குதலுக்கு வழிவகுத்தது . இது எளிதில் முறியடிக்கப்பட்டாலும், பிரான்சிஸ் தப்பியோடினார், ஒரு புரட்சிகர ஆட்சி தோன்ற அனுமதித்தார். இது விரைவில் பர்மாவுடன் இணைக்கப்பட்டது , அங்கு இதேபோன்ற உடல் வளர்ந்தது . போப் மாநிலங்களில் உள்ள போலோக்னாவிற்கும் பிரச்சனை பரவியது உள்ளூர் சார்பு -சபை அல்லது துணை ஆளுநரால் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் குழுவை அழைத்தது , ஒரு தற்காலிக அரசாங்கத்தை உருவாக்குவதற்கு ஊக்கமளித்தது . ரோமின் வடக்கு பிரதேசங்கள் தங்கள் விசுவாசத்தை தூக்கி எறிந்ததால் இது இத்தாலியின் ஐக்கிய மாகாணங்களின் மையமாக மாறியது. கிரீஸ் மற்றும் பால்கன் பகுதிகளிலும் கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றியதற்கான அறிகுறிகள் தென்பட்டன.

சரிவு

புரட்சிகர உத்வேகம் பெருகிய முறையில் இழந்ததால் இந்த புதிய ஆட்சிகளில் சில மிக நீண்ட காலம் நீடிக்கும் . மத்திய இத்தாலியில் , ஆஸ்திரிய துருப்புக்கள் வரவழைக்கப்பட்டன, மார்ச் 1831 இன் தொடக்கத்தில் ஒரு இத்தாலிய இராணுவத்தை அவர்கள் தோற்கடித்ததால் , புரட்சியாளர்கள் மொடெனாவை

வெளியேற்ற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது . சில நாட்களுக்குப் பிறகு பர்மாவும் மீண்டும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது . எஞ்சியிருந்த புரட்சிகர சக்திகள் பின்னர் போலோக்னாவின் மீது மீண்டும் விழுந்தன , இது வெளிநாட்டு தலையீட்டைத் தவிர்க்கும் என்ற நம்பிக்கையில் மட்டுமே . உண்மையில், ரோம் மீது அணிவகுத்துச் செல்ல ஒரு இத்தாலிய முயற்சி இருந்தபோதிலும் , ஆஸ்திரிய முன்னேற்றம் தொடர்ந்தது , அரசாங்கம் தெற்கு நோக்கி பின்வாங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது . மார்ச் மாத இறுதியில் , பிரான்ஸ் உதவாது என்பதை உணர்ந்துகொண்டதால், மேலும் இரத்தம் சிந்துவதைத் தடுக்க ஒரு சரணாகதி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது . அதிகரித்து வரும் தீவிரவாதத்தால் பீதியடைந்த லூயிஸ் - பிலிப், அந்த மாதம் , அதிகாரங்களுக்கு உறுதியளிக்க ஒரு பழமைவாத அமைச்சகத்தை கொண்டு வந்தார் .

போலந்து கிளர்ச்சியின் சரிவு மிகவும் வியத்தகு முறையில் இருந்தது . துருவங்கள் மே மாதம் Ostrołękaவில் பெரும் தோல்வியை சந்தித்தன , ரஷ்யப் படைகள் மேற்கில் இருந்து வார்சாவைத் தாக்க அனுமதித்தன . ஆகஸ்ட் நடுப்பகுதியில், போலந்து இராணுவம் நகரத்திற்குள் திரும்பியது மற்றும் ரஷ்யர்களை எதிர்க்கவில்லை , கோபமடைந்த ஜென்ட்ரி தீவிரவாதிகள் மற்றும் மக்கள் மிதவாத அரசாங்கத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தனர் . இது ரஷ்யர்களுக்கு நகரத்தைக் கைப்பற்றுவதை எளிதாக்கியது . அக்டோபர் நடுப்பகுதியில் முழு நாடும் ரஷ்ய கைகளில் இருந்தது , ஆயிரக்கணக்கான துருவங்களை வெளிநாடுகளுக்குத் தப்பிச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது , விவசாயிகள் போராட்டத்திற்கு அணிதிரள மறுத்ததால் எதிர்ப்பு மங்கிப்போனது .

சுவிஸ் சீர்திருத்த இயக்கம் Basle, Neuchâtel மற்றும் Schwyz ஆகிய இடங்களில் அடிக்கடி வன்முறை எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டது . Schleswig-Holstein இல் ஒரு ஐக்கிய உணவுக்கான கோரிக்கைகள் டேன்ஸால் நிராகரிக்கப்பட்டன . ஜேர்மனியில் செய்யப்பட்ட பல சலுகைகளும் பின்னர் 1831 இல் திரும்பப் பெறப்பட்டன . பிரிட்டனில், ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸில் எதிர்ப்பை எதிர்கொண்ட பாராளுமன்ற சீர்திருத்த இயக்கம் , அதன் முடிவைப் பாதுகாக்க ஒத்துழையாமையை நாட வேண்டியிருந்தது .

பின்விளைவு

இவை அனைத்தும் தீவிரவாதிகள் திருப்தியடையாமல் , பழமைவாதிகளை கவலையடையச் செய்தது . அதனால் கருத்து வேறுபாடும் அடக்குமுறையும் சில ஆண்டுகள் தொடர்ந்தன . ஏழு தாராளவாத சுவிஸ் மண்டலங்கள் தங்கள் ஆதாயங்களைப் பாதுகாக்க ஒன்றுபட வேண்டும் என்று உணர்ந்தன , முதலில் பிற்போக்கு மண்டலங்களின் எதிர் லீக்கைத் தூண்டியது , பின்னர் ஷ்விஸ் மற்றும்

பாஸ்டேவின் அதிருப்தி பகுதிகள் மீது தோல்வி யுற்ற தாக்குதல்களைத் தூண்டியது. டயட் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் லீக்குகளை கலைக்க முடிந்தது , ஆனால் கூட்டமைப்பு சாசனத்தை மறுபரிசீலனை செய்யவில்லை. எவ்வாறாயினும், ஜூன் 1832 இல் பிரிட்டனில் சீர்திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஜெர்மனியில் மாற்ற த்திற்கான கிளர்ச்சி தொடர்ந்தது , மே 1832 இல் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கான ஹம்பாக் பேரணிக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் ஒரு வருடம் கழித்து , உணவுமுறை மீதான தாக்குதலுக்கு வழிவகுத்தது. அதன்பிறகு ஜெர்மன் கூட்டமைப்பு தாராளமயத்தின் மீது கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது . இவை 1833 இல் Münchengrätz இல் ஆஸ்திரியாவின் பழமைவாத சக்திகள் , பிரஷியா, இடையே ஒரு புதிய கூட்டணியின் மூலம் எழுதப்பட்டன.

போலந்து மற்றும் இத்தாலி மிகவும் கடுமையாக நடத்தப்பட்டன . போலந்து ரஷ்யமயமாக்கப்பட்டது, அதன் பழைய சுயாட்சியை இழந்தது . மொடெனாவில் சதிகாரர்கள் ஆஸ்திரியாவால் தூக்கிலிடப்பட்டனர் அல்லது சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். போப்பாண்டவர் மாநிலங்களில் புதிய போப் பதினாறாம் கிரிகோரி, பெரும் சக்திகளால் அவர் மீது வலியுறுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தங்களை ஏற்க மறுத்து , ஒரு புதிய இராணுவத்தை உருவாக்க விரும்பினார் , இது ஜனவரி 1832 இல், பிரெஞ்சு தலையிடும் வரை அவரது சொந்த நகரங்களான செசெனா மற்றும் :போர்லியை சூறையாடியது . அடக்குமுறை மற்றும் ஆஸ்திரிய ஆக்கிரமிப்பு மற்ற இடங்களில் பொதுவானது . பிரான்சில் புதிய ஆட்சியானது லியோனில் தொழிலாளர்களின் எழுச்சி , பாரிசில் குடியரசுக் கட்சித் தாக்குதல்கள் மற்றும் மேற்கில் ஒரு கருச்சிதைவு அரசு வ மசாவளியை எதிர்கொண்டது. போர்ச்சுகலில் டோம் பெட்ரோ ஜூன் 1832 இல் ஒபோர்டோவைக் கைப்பற்றினார், ஆனால் அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட உள்நாட்டுப் போரில் வெற்றி பெற பிரிட்டிஷ் உதவி தேவைப்பட்டது . பெல்ஜியம் மீதான இறுதி பிராந்திய ஒப்பந்தம் வில்லியம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு 1838-1839 வரை காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது, 1831 இல் இராணுவ வெற்றியானது சிறந்த நிபந்தனைகளுக்கு அவரைத் தைரியப்படுத்தியது. எனவே புரட்சிகளின் விளைவுகள் நீடித்தன.

சாதனைகள் மற்றும் தோல்விகள்

சில தோல்விகள் இருந்தபோதிலும் , 1830 புரட்சிகள் குறிப்பிடத்தக்க விளைவுகளைக் கொண்டிருந்தன. பிற்போக்கு அரசியலுக்குத் திரும்பும் ஊசலாட்டத்தை அவர்கள் ஓரளவு தடுத்தனர் . முழுமையான முடியாட்சி இறுதியில் போர்ச்சுகலில் தூக்கியெறியப்பட்டது மற்றும் ஸ்பெயினில் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டது . தாராளவாத அரசியலமைப்பு முடியாட்சி

பிரான்சிலும் புதிய பெல் ஜியத்திலும் நிறுவப்பட்டது . பின்லாந்து, ஜெர்மனி, சுவிட்சர்லாந்து மற்றும் குறிப்பாக ஐக்கிய இராச்சியத்தில் அரசியல் சீர்திருத்தம் வெற்றிகரமாக இருந்தது . கிரீஸ் மற்றும் செர்பியாவின் சுதந்திரமும் உறுதி செய்யப்பட்டது. சமூக ரீதியாக நெருக்கடி இயக்கத்தை எளிதாக்கியது , சுவிட்சர்லாந்து மற்றும் ஜெர்மனியில் , விவசாயிகளின் விடுதலை . இது பெல்ஜியத்தைப் போலவே தொழில்துறை வளர்ச்சியையும் ஊக்குவித்தது .

பலர் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு விஷயங்கள் செல்லவில்லை என்பதற்கான காரணம், முதலில், புரட்சியாளர்களின் வரம்புகளில் இருந்தது . அவர்கள் தயாராக இல்லை மற்றும் அதிகாரிகள் செய்யும் தவறுகளுக்கு மட்டுமே பதிலளிக்க முடியும். வெற்றிகரமான நகர்வைத் தொடங்குவதற்கு அவர்களுக்கு நேரம் , வளங்கள் அல்லது தொலைநோக்கு அரிதாகவே இருந்தது . உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு எதிர்வினைகளை எளிதில் கடக்க முடியும் என்பதில் அவர்கள் அப்பாவியாக இருக்கலாம் . ஐபீரியாவில் தாராளமயம் வெற்றிபெறுவதற்கு முன்பு உள்நாட்டுப் போர் அவசியமானது . போலந்து மற்றும் பெல்ஜியத்தைப் போலவே , தற்போதுள்ள உத்தரவுக்கு எதிர்ப்பை மட்டுமே மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடிந்தது என்பது அவர்களின் பிரச்சினைகளை அதிகரித்தது.

இரண்டாவதாக, சர்வதேச நிலைமை உதவவில்லை . எதேச்சதிகார சக்திகளின் புதிய புனிதக் கூட்டணியைத் தவிர்ப்பதற்கான பிரெஞ்சு ஆசைகள் அதன் தலைவர்களை எச்சரிக்கையாக இருந்தன, குறிப்பாக கிழக்கு சக்திகள் பெரும்பாலும் நெருக்கடியால் தீண்டப்படவில்லை . அதேபோல, மாற்றத்திற்கான பிரிட்டிஷ் ஆதரவு குறைவாகவே இருந்தது . எனவே ஆஸ்திரிய மற்றும் ரஷ்ய தலையீட்டைத் தடுக்க எதுவும் செய்யப்படவில்லை . ஆயினும் கூட, வியன்னாவின் 1815 காங்கிரஸால் அடையப்பட்ட ஐரோப்பாவின் தீர்வு பலவீனமடைந்தது.

ஜெர்மன் பேரரசு

ஜெர்மன் பேரரசு ஜனவரி 18, 1871 இல் வட ஜெர்மன் மாநிலமான பிரஷியாவால் மூன்று வெற்றிகரமான போர்களுக்குப் பிறகு நிறுவப்பட்டது . ஏழு வருட காலத்திற்குள் டென்மார்க் , ஹப்ஸ்பர்க் முடியாட்சி மற்றும் பிரான்ஸ் ஆகியவை குறுகிய, தீர்க்கமான மோதல்களில் தோற்கடிக்கப்பட்டன . பேரரசு மக்களிடமிருந்து தேசியவாத உணர்வை வெளிப்படுத்தியதன் விளைவாக அல்ல , மாறாக பாரம்பரிய அமைச்சரவை இராஜதந்திரம் மற்றும் பிரஷியா தலைமையிலான வட ஜெர்மன் கூட்டமைப்பில் உள்ள மாநிலங்களின் தலைவர்கள் பவேரியா , பேடன், ஹெஸ்ஸியின் பரம்பரை ஆட்சியாளர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்ததன் விளைவாக உ

ருவானது . -டார்ம்ஸ்டாட் மற்றும் லூர்ட்டம்பேர்க். ஜேர்மனியின் ஐந்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை ஆக்கிரமித்து, சுமார் ஐந்தில் மூன்று பங்கு மக்கள்தொகை கொண்ட பிரஷியா , 1918 இல் மற்றொரு போரின் முடிவில் பேரரசின் அழிவு வரை தேசத்தில் ஆதிக்க சக்தியாக இருந்தது . பிறப்பில் ஜேர்மனி 208,825 சதுர மைல்கள் (540,854 சதுர கிமீ) பரப்பளவைக் கொண்டிருந்தது மற்றும் 41 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள்தொகையைக் கொண்டிருந்தது , இது 1914 இல் 67 மில்லியனாக வளர இருந்தது . மத அமைப்பு 63 சதவீதம் புராட்டஸ்டன்ட் , 36 சதவீதம் ரோமன் கத்தோலிக்க மற்றும் 1 சதவீதம் யூதர்கள் . சுமாரான அளவிலான போலந்து சிறுபான்மையினர் மற்றும் சிறிய டேனிஷ், பிரஞ்சு மற்றும் சோர்பியன் மக்களைத் தவிர தேசம் இனரீதியாக ஒரே மாதிரியாக இருந்தது. ஏறத்தாழ 67 சதவீதம் பேர் கிரா மங்களிலும், மீதமுள்ளவர்கள் நகரங்களிலும் நகரங்களிலும் வாழ்ந்தனர் . 1820கள் மற்றும் 30 களில் இருந்த கட்டாயக் கல்விச் சட்டங்களின் காரணமாக எழுத்தறிவு உலகளாவியதாக இருந்தது.

உள்நாட்டு கவலைகள்

1871 இல் அதன் தோற்றத்திலிருந்து , பேரரசு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வட ஜேர்மன் கூட்டமைப்பிற்காக பிரஷ்ய பிரதம மந்திரி ஓட்டோ வான் பிஸ்மார்க்கால் வடிவமைக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பின் கீழ் நிர்வகிக்கப்பட்டது . இந்த அரசியலமைப்பு 1867 இல் ஜேர்மனியின் பெரும்பான்மையான கிராமப்புற இயல்பு மற்றும் பிஸ்மார்க்கின் சர்வாதிகார வழிவகைகளை பிரதிபலிக்கிறது . ஜங்கர் நில உரிமையாளர் உயரடுக்கு . இரண்டு வீடுகள் இருந்தன: திReichstag , மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த , மற்றும்Bundesrat , 25 மாநிலங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது . முந்தையது உலகளாவிய ஆண்மையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட397உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்ததுவாக்குரிமை மற்றும் ரகசிய வாக்கெடுப்பு . 1867 மற்றும் 1871 ஆம் ஆண்டுகளில் நிறுவப்பட்ட தொகுதிகள் மக்கள்தொகை மாற்றங்களை பிரதிபலிக்கும் வகையில் ஒருபோதும் மாற்றப்படவில்லை, மேலும் நகரமயமாக்கல் முன்னேறியதால் கிராமப்புறங்கள் அதிகாரத்தின் பெரும் பங்கை தக்கவைத்துக் கொண்டன . கோட்பாட்டில் எந்த மசோதாவையும் நிராகரிக்கும் Reichstag இன் திறன் அதை ஒரு முக்கியமான சக்தித் தேக்கமாக மாற்றியது ; இருப்பினும், நடைமுறையில், கீழ் சபையின் அதிகாரம் அரசாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதுமறைமுக வரிகளின் மீதான நம்பிக்கை மற்றும் ஒவ்வொரு ஏழு (1893 க்குப் பிறகு , ஒவ்வொரு ஐந்து) வருடங்களுக்கும் இராணுவ வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கும் பாராளுமன்றத்தின் விருப்பம் . பெரும்பாலான சட்ட முன்மொழிவுகள் முதலில்

பன்டெஸ்ராட்டிற்கும், மேல் சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்டால் மட்டுமே ரீச்ஸ்டாக்கிற்கும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன . ரீச்ஸ்டாக்கின் உறுப்பினர்கள் அதிபரிடம் அவரது கொள்கைகள் குறித்து கேள்வி கேட்கலாம் என்றாலும் , வெளியுறவு விவகாரங்களை நடத்துவது பற்றி சட்டமன்ற அமைப்புகள் அரிதாகவே ஆலோசிக்கப்படுகின்றன. ஏகாதிபத்திய அமைச்சர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர் மற்றும் சட்டமன்றத்திற்கு பதிலாக பேரரசருக்கு பொறுப்பு.

பேரரசை அதன் இருப்பு முழுவதும் பீடிக்க வேண்டிய ஒரு பிரச்சனை பிரஷ்ய மற்றும் ஏகாதிபத்திய அரசியல் அமைப்புகளுக்கு இடையிலான வேறுபாடு ஆகும். புருசியாவில் கீழ்சபையானது தடைசெய்யப்பட்ட மூன்று -வகுப்பு வாக்குரிமை முறையின் கீழ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது , இது ஒரு தேர்தல் சட்டமாகும், இது பணக்கார 15 சதவீத ஆண் மக்கள் தோராயமாக 85 சதவீத பிரதிநிதிகளை தேர்வு செய்ய அனுமதித்தது . பிரஸ்ஸியாவில் ஒரு பழமைவாத பெரும்பான்மை எப்போதும் உறுதிசெய்யப்பட்டது , அதேசமயம் உலகளாவிய ஆண்மை வாக்குரிமையானது ஏகாதிபத்திய பாராளுமன்றத்தில் அரசியல் மையம் மற்றும் இடதுசாரி கட்சிகளுக்கு பெரும்பான்மையை அதிகரித்தது.வில்லியம் I ஜெர்மன் பேரரசர் (1871-88) மற்றும் பிரஷ்யாவின் ராஜா (1861-88) இருவரும். இரண்டு சுருக்கமான நிகழ்வுகளைத் தவிர , ஏகாதிபத்திய அதிபர் ஒரே நேரத்தில் பிரஷ்யாவின் பிரதமராக இருந்தார் . எனவே, நிர்வாகிகள் இரண்டு தனித்தனி சட்டமன்றங்களில் இருந்து பெரும்பான்மையை பெற வேண்டியிருந்தது. மேலும் ஒரு பிரச்சனை என்னவென்றால், அரசாங்க அமைச்சர்கள் பொதுவாக சிவில் சேவை அல்லது இராணுவத்தில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர் . அவர்கள் பெரும்பாலும் பாராளுமன்ற அரசாங்கத்திலோ அல்லது வெளிநாட்டு விவகாரங்களிலோ சிறிய அனுபவம் பெற்றவர்கள்.

அரசியலமைப்பு பிஸ்மார்க்கால் வடிவமைக்கப்பட்டது , அதிபருக்கும் மன்னருக்கும் முதன்மையான முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தை வழங்கும் . கிராமப்புற மக்கள் கன்சர்வேடிவ் அல்லது ஃப்ரீ கன்சர்வேடிவ் கட்சிகளுக்கு வாக்களிப்பார்கள் என்ற பிஸ்மார்க்கின் நம்பிக்கையின் காரணமாக உலகளாவிய ஆண்மை வாக்குரிமை முன்மொழியப்பட்டது. (பெண் வாக்குரிமை முன்மொழியப்படவில்லை, ஏனெனில் அரசியல் அந்த நேரத்தில் ஒரு ஆண் பாதுகாப்பாகக் கருதப்பட்டது .) இடதுசாரி தாராளவாதக் கட்சியான முற்போக்குவாதிகள் 1867 இல் கிராமப்புறமாக இருந்த ஜெர்மனியின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு மோசமாகச் செயல்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது . பிஸ்மார்க் அவ்வாறு செய்யவில்லை. போன்ற புதிய கட்சிகளை எண்ணியதுசென்டர் பார்ட்டி , ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்க ஒப்புதல் கட்சி , அல்லதுசமூக ஜனநாயகக் கட்சி (Sozialdemokratische Partei Deutschlands ; SPD), இவை இரண்டும் 1870களின்

முற்பகுதியில் ஏகாதிபத்திய மற்றும் பிரவிய தேர்தல்களில் பங்கேற்கத் தொடங்கின. மத்திய அரசு பொதுவாக அனைத்து தேர்தல்களிலும் மொத்த வாக்குகளில் 20-25 சதவீதத்தைப் பெற்றது. முதல் ஏகாதிபத்திய தேர்தலில் SPD 2 இடங்களிலிருந்து 1890 இல் 35 ஆக வளர்ந்தது, SPD உண்மையில் பன்முக வாக்குகளைப் பெற்றது. பிஸ்மார்க் முற்போக்காளர்களுடன் இணைந்து மையம் மற்றும் SPD என்று கூறினார் *Reichsfeinde* ("பேரரசின் எதிரிகள்") ஏனெனில் பேரரசின் அடிப்படையான பழமைவாத அரசியல் தன்மையை மாற்ற ஒவ்வொருவரும் அதன் சொந்த வழியில் முயன்றனர் என்று அவர் நம்பினார்.

1871 இல் தொடங்கி, அவர் தொடங்கினார் *Kulturkampf* ("கலாச்சார போராட்டம்"), அரசியல் கத்தோலிக்கத்திற்கு எதிராக ஜெர்மன் தாராளவாதிகளுடன் இணைந்து ஒரு பிரச்சாரம். மையக் கட்சியை அழிப்பதே பிஸ்மார்க்கின் நோக்கமாக இருந்தது. தாராளவாதிகள் பார்த்தார்கள் ரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயம் அரசியல் ரீதியாக பிற்போக்குத்தனமானது மற்றும் ஒரு முறையீட்டிற்கு அஞ்சியது ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஜெர்மானியர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினருக்கு மதகுரு கட்சி. பிஸ்மார்க் மற்றும் தாராளவாதிகள் இருவரும் கத்தோலிக்க மக்களின் விசுவாசத்தை பிரஷ்யத்தை மையமாகக் கொண்ட மற்றும், எனவே, முதன்மையாக புராட்டஸ்டன்ட் தேசத்திற்கு சந்தேகித்தனர். பிரஷ்யாவில் திருச்சபை விவகாரங்கள் மற்றும் கல்வி அமைச்சர், அடல்பர்ட் பால்க், சிவில் திருமணத்தை நிறுவுதல், மதகுருமார்களின் நடமாட்டத்தை கட்டுப்படுத்துதல் மற்றும் மத ஒழுங்குகளை கலைத்தல் போன்ற சட்ட மசோதாக்களை அறிமுகப்படுத்தினார். அனைத்து தேவாலய நியமனங்கள் அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். இதன் விளைவாக நூற்றுக்கணக்கான திருச்சபைகள் மற்றும் பல பிஷ்ப்ரிக்குகள் பொறுப்பாளர்கள் இல்லாமல் விடப்பட்டன. பிரவிய நிர்வாகத்தில் இருந்து மதகுரு அரசு ஊழியர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர் அதன் இலக்குகளை அடையத் தவறிவிட்டது, ஏதேனும் இருந்தால், ரோமன் கத்தோலிக்க சிறுபான்மையினர் துன்புறுத்தப்படுவார்கள் என்ற பயம் உண்மையானது என்றும் அவர்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த ஒரு ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அவசியம் என்றும் அவர்களை நம்ப வைத்தது. 1870 களின் பிற்பகுதியில் பிஸ்மார்க் போரை ஒரு தோல்வியாகக் கைவிட்டார். அவர் இரண்டு பழமைவாதக் கட்சிகள் மற்றும் பலவற்றுடன் இணைந்து SPD க்கு எதிராக ஒரு பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கினார் தேசிய தாராளவாதிகள். வேகமாக தொழில்மயமாகி வரும் ஜெர்மனியில் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியினரின் திறனைக் கண்டு பயந்து, பிஸ்மார்க் 1878 முதல் 1890 வரை கட்சியை சட்டவிரோதமாக்குவதற்கு பெரும்பான்மையைக் கண்டார், இருப்பினும் அரசியலமைப்பு ரீதியாக தேர்தல்களில் பங்கேற்பதைத் தடை செய்ய முடியாது. கட்சி அலுவலகங்கள்

மற்றும் செய்தித்தாள்கள் மூடப்பட்டு கூட்டங்கள் தடை செய்யப்பட்டன. நிறையசோசலிஸ்டுகள் சவிட்சர்லாந்திற்கு தப்பி ஓடி, நாடுகடத்தப்பட்ட கட்சியை வாழ வைக்க முயன்றனர் . 1880 களின் போது பிஸ்மார்க் , தொழிலாளர்களுக்கு சுமாரான ஓய்வூதியம், விபத்துக் காப்பீடு மற்றும் தேசிய மருத்துவக் காப்பீடு போன்றவற்றை வழங்கும் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி, சோசலிசத்திலிருந்து தொழிலாளர்களை வென்றெடுக்க முயன்றார் . Kulturkampf ஐப் போலவே , SPD க்கு எதிரான பிரச்சாரம் தோல்வியடைந்தது , மேலும் 1890 தேர்தல்கள் Reichsfeinde க்கு மகத்தான வெற்றியைக் காட்டியபோது , 1867 இல் இருந்ததைப் போல , ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்க பிஸ்மார்க் ஜெர்மன் இளவரசர்களை மீண்டும் சந்திக்க வேண்டும் என்று பரிசீலிக்கத் தொடங்கினார். புதிய பேரரசர் ,வில்லியம் II , தனது ஆட்சியை (1888-1918) இரத்தக்களரியுடன் தொடங்க எந்த காரணத்தையும் காணவில்லை , மேலும் 74 வயதான அதிபரை ராஜினாமா செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டார் . இவ்வாறு, ஜெர்மன் ஒற்றுமையின் கட்டிடக் கலைஞரான பிஸ்மார்க் , அவரது படைப்பு ஆபத்தானது என்று நம்பி , அவமானகரமான பாணியில் காட்சியை விட்டு வெளியேறினார் . உண்மையில், எதேச்சதிகார அரசியல் அமைப்பின் சீர்திருத்தத்தைத் தவிர்க்கும் அதே வேளையில் விரைவான சமூக மற்றும் பொருளாதார நவீனமயமாக்கலை ஆ தரிக்கும் அவரது கொள்கை தொடர்ச்சியான நெருக்கடியின் சூழலுக்கு வழிவகுத்தது

கிரேக்க சுதந்திரப் போர்

கிரேக்க சுதந்திரப் போர் (1821-1829), பொதுவாக கிரேக்கப் புரட்சி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, இது ஒட்டோமான் பேரரசில் இருந்து கிரேக்கத்திற்கு சுதந்திரம் பெற கிரேக்கர்களால் நடத்தப்பட்ட ஒரு வெற்றிகரமான போராகும் . நீண்ட மற்றும் இரத்தம் தோய்ந்த போராட்டத்திற்குப் பிறகு, பெரும் வல்லரசுகளின் உதவியுடன் , ஜூலை 1832 இல் கான்ஸ்டான்டினோபிள் உடன்படிக்கையின் மூலம் சுதந்திரம் இறுதி யாக வழங்கப்பட்டது. எனவே, கிரேக்கர்கள் ஒட்டோமான் பேரரசின் கீழ்ப்பட்ட மக்களில் சுதந்திரமான இறையாண்மை அதிகாரமாக அங்கீகாரம் பெற்றவர்கள் . சுதந்திர தினத்தின் ஆண்டுவிழா (மார்ச் 25, 1821) கிரேக்கத்தில் ஒரு தேசிய தினமாகும், இது கன்னி மேரியின் அறிவிப்பின் அதே நாளில் வருகிறது .. ஐரோப்பிய ஆதரவு முக்கியமானதாக இருந்தது ஆனால் புரட்சிக்கு உதவுவதில் தெளிவற்றதாக இல்லை. பல ஐரோப்பிய கலை, தத்துவம் மற்றும் கலாச்சாரத்தின் உத்வேகமாக பண்டைய கிரீஸ் பற்றிய ரொமாண்டிசுத்தின் கலவையானது , இஸ்லாம் மீதான கிறிஸ்தவ

விரோதம் மற்றும் ஒட்டோமான்களின் சுத்த பொறாமை ஆகியவை இணைந்து பெரும் சக்திகளை ஹெலனிக் காரணத்திற்கு அணிதிரட்ட கட்டாயப்படுத்தியது.

இருப்பினும், பிற்காலத்தில், பால்கனில் உள்ள மற்ற ஒட்டோமான் மாகாணங்கள் தங்கள் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடத் தொடங்கியபோது, ஆதரவு குறைவாகவே இருந்தது: சில சக்திகள் ஒட்டோமான்களின் அழிவை தங்கள் சொந்த எதேச்சதிகார ஏகாதிபத்திய திட்டங்களின் தலைவியுடன் இணைத்தன; மற்றவர்கள் பிராந்தியத்தின் சாத்தியமான ஸ்திரமின்மைக்கு தற்போதைய நிலையை விரும்பினர். சக்திகள் தலையிட்டபோது, அது அவர்களின் சொந்த நலன்கள் மற்றும் நிகழ்ச்சி நிரல்களை முன்னெடுத்துச் செல்வது. சில நேரங்களில், அவர்களின் நலன்கள் சுதந்திரத்திற்காக போராடுபவர்களுடன் ஒத்துப்போகின்றனபிராந்தியத்தில் ஆனால் சில நேரங்களில் அவர்களின் நலன்கள் மோதின. உலகம் முதிர்ச்சியடையும் போது, மனித குடும்பத்தின் ஒற்றுமை குறித்து அதிக விழிப்புணர்வுடன், தலையீடு உலகளா விய சமூகத்தில் உள்ள அனைத்து மக்களின் நலனை மேம்படுத்த வேண்டும், ஒரு சிலரின் நலன்களை அல்ல. அதிகாரங்கள் "துருக்கிய நுகத்தடி" யில் இருந்து மக்களை விடுவிப்பது பற்றி பேசின அதே வேளையில் தங்கள் சொந்த காலனித்துவ குடிமக்களுக்கு சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்டது. சர்வதேச தலையீட்டில் போலித்தனம் மற்றும் சுயநலம் ஆகியவை நுண்ணோக்கியின் கீழ் வைக்கப்பட்டு கவனமாக ஆராயப்பட வேண்டும். போரின் போது, ஐரோப்பிய நாடுகள் கிரீஸின் பொருளாதாரப் பின்தங்கிய நிலை குறித்து கவலை தெரிவித்தன, சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, கிரீஸ் தங்கள் வாடிக்கையாளர் நாடாக இருந்தபோதும், தங்கள் சொந்த வேட்பாளர் அரியணையில் இருந்தபோதும், அதன் பொருளாதாரத்தை கட்டியெழுப்ப அவர்கள் சிறிதும் உதவவில்லை. பின்னர், அவர்கள் கிரேக்கத்தை மட்டுமே ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் சேர்த்தனர்(1981) தயக்கத்துடன் மீண்டும் முக்கியமாக மூலோபாய காரணங்களுக்காக.

1453 இல் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளின் வீழ்ச்சியும், 1461 இல் Trebizond (கிரேக்கம்: Trapezous அல்லது Trapezounda) மற்றும் Mystras ஆகியவற்றின் வீழ்ச்சியும் கிட்டத்தட்ட நான்கு நூற்றாண்டுகளாக கிரேக்க இறையாண்மையின் முடிவைக் குறித்தது, ஒட்டோமான் பேரரசு கிரேக்கம் முழுவதையும் தவிர, தவிர அயோனியன் தீவுகள், அக்ராபா மலைகள் மற்றும் மணி தீபகற்பம், பதினான்காம் மற்றும் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் பைசண்டைன் பேரரசின் எச்சங்களை கைப்பற்றிய பிறகு. கிரேக்கர்கள் தங்கள் கலாச்சாரம் மற்றும் மரபுகளை பெரும்பாலும் கிரேக்க ஆர்த்தடாக்ஸ் சர்ச்சின் நிறுவனம் மூலம் பாதுகாத்தாலும், அவர்கள் ஒரு குடிமக்கள் மற்றும் அடிப்படை அரசியல் உரிமைகள் இல்லாதவர்கள். இருப்பினும்,

பதினெட்டாம் மற்றும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் ,
 புரட்சிகர தேசியவாதமாககிரீஸ் உட்பட ஐரோப்பா முழுவதும் வளர்ந்தது
 (பெரும்பாலும், பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் செல்வாக்கு காரணமாக), ஒட்டோமான்
 பேரரசின் அதிகாரம் வீழ்ச்சியடைந்தது , மேலும் கிரேக்க தேசியவாதம் தன்னை
 நிலைநிறுத்திக் கொள்ளத் தொடங்கியது , கிரேக்கக் காரணம் மேற் கு ஐரோப்பிய
 நாடுகளிலிருந்து மட்டும் ஆதரவைப் பெறத் தொடங்கியது . philhellenes,
 ஆனால் ரஷ்ய-துருக்கியப் போர் (1768-1774) மற்றும் குச்சுக் கைனர்ஜி
 உடன்படிக்கைக்குப் பிறகு செழித்து வளர்ந்த மேற்கு ஐரோப்பா
 மற்றும் ரஷ்யா ஆகிய இரு நாடுகளிலும் உள்ள பெரிய கிரேக்க வணிகர்
 புலம்பெயர்ந்தோர் , கிரேக்க வணிகர்களுக்கு ரஷ்யக் கொடியின் கீழ் பயணம்
 செய்வதற்கான உரிமையை வழங்கியது . பிரிட்டிஷ்
 சாம்ராஜ்யத்தின் கொடுங்கோன்மை என்று அவர்கள் கண்டதற்கு எதிராக வட
 அமெரிக்காவில் உள்ள 13-காலனிகளின் வெற்றிகரமான கிளர்ச்சிகிளர்ச்சியையும்
 தூண்டியது. பெரிய ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் ஆதரவை ப் பெறுவதற்கு இந்தக்
 கிளர்ச்சி அமையும் , இருப்பினும் அவர்கள் தங்கள் பேரரசுகளை இரும்புக்கரம்
 கொண்டு ஆட்சி செய்தனர் . முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு முடிக்கப்பட்ட
 ஒட்டோமான் பேரரசின் இறுதியில் உடைவதற்கு வழிவகுத்த பலவற்றில்
 கிரேக்கப் புரட்சி முதன்மையானது . கிரேக்கப் புரட்சியின் வெற்றியானது பால்கன்
 முழுவதும் சுதந்திரப் போராட்டங்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தது , உடனடியாக
 எல்லையைத் தாண்டி மாசிடோனியாவிற்குள் பரவியது மற்றும் இறுதியில்
 பேரரசின் ஒவ்வொரு ஐரோப்பிய மாகாணத்தின் சுதந்திரத்திற்கும் வழிவகுத்தது.

கிரேக்கப் புரட்சி ஒரு தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வு
 அல்ல; கிரேக்கத்தின் ஒட்டோமான் ஆக்கிரமிப்பின் வரலாறு முழுவதும்
 சுதந்திரத்தை மீட்டெடுப்பதற்கான பல தோல்வியுற்ற முயற்சிகள் இருந்தன . 1603
 ஆம் ஆண்டில் , பைசண்டைன் பேரரசை மீட்டெடுக்க மோரியாவில் ஒரு முயற்சி
 நடந்தது. பதினேழாம் நூற்றாண்டு முழுவதும் , பெலோபொன்னீஸ் மற்றும் பிற
 இடங்களில் துருக்கியர்களுக்கு பெரும் எதிர்ப்பு இருந்தது , 1600 மற்றும் 1611 இல்
 எபிரஸில் டியோனீசியஸ் தலைமையிலான கிளர்ச்சிகள்
 சாட்சியமளிக்கின்றன. ^[1] மோரியா மீதான ஒட்டோமான் ஆட்சி மோரியன்
 போருடன் குறுக்கிடப்பட்டது , ஏனெனில் தீபகற்பம் 30
 ஆண்டுகள் வெனிஸ் ஆட்சியின் கீழ் 1680 களுக்கும் 1715 ஆம் ஆண்டில்
 துருக்கிய -வெனிசியப் போருக்குப் பிறகு ஒட்டோமான் மீண்டும்
 கைப்பற்றப்பட்டது.; பதினேழாம் நூற்றாண்டின் கா லப்பகுதியில், கிளெஃப்ட்களின்
 பட்டைகள் பெருகியதால், அன்றிலிருந்து மாகாணம் கொந்தளிப்பில் இருக்கும் . 1770

களில் ரஷ்ய ஆதரவு பெற்ற ஓர்லோவ் கிளர்ச்சிதான் முதல் பெரிய எழுச்சியாகும் , இது ஓட்டோமான்களால் நசுக்கப்பட்டது. தெற்கு பெலோபொன்னீஸில் உள்ள மணி தீபகற்பம் துருக்கிய ஆட்சியை தொடர்ந்து எதிர்த்தது , மெய்நிகர் சுயாட்சியை அனுபவித்தது மற்றும் பிராந்தியத்தில் பல துருக்கிய ஊடுருவல்களை தோற்கடித்தது. இதில் மிகவும் பிரபலமானது மணியின் ஓட்டோமான் படையெடுப்பு (1770).

அதே நேரத்தில், ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலான கிரேக்கர்கள் ஓட்டோமான் அதிகாரத்துவத்தின் உறுப்பினர்களாக ஓட்டோமான் மாநிலத்தில் சலுகை பெற்ற பதவியை அனுபவித்தனர் . கான்ஸ்டான்டினோப்பிளை தளமாகக் கொண்ட ஆர்த்தடாக்ஸ் சர்ச் மற்றும் எக்குமெனிகல் பேட்ரியார்ச்சேட் ஆகியவற்றின் விவகாரங்களை கிரேக்கர்கள் கட்டுப்படுத்தினர் , மேலும் ஆர்த்தடாக்ஸ் சர்ச்சின் உயர் குருமார்கள் பெரும்பாலும் கிரேக்கர்களாக இருந்தனர் . இவ்வாறு, ஓட்டோமான் தினை முறையின் மூலம், சர்ச்சின் பெரும்பான்மையான கிரேக்க வரிசைமுறை பேரரசின் ஆர்த்தடாக்ஸ் குடிமக்கள் மீது கட்டுப்பாட்டை அனுபவித்தது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து , ஃபனாரியோட் கிரேக்கப் பிரமுகர்கள் (கான்ஸ்டான்டினோப்பிளின் ஃபனார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த துருக்கியரால் நியமிக்கப்பட்ட கிரேக்க நிர்வாகிகள்) ஓட்டோமான் பேரரசின் ஆட்சியில் பெருகிய முறையில் செல்வாக்கு மிக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தனர் .

ஏஜியன் தீவுகளில் ஒரு வலுவான கடல்சார் பாரம்பரியம் , பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஒரு செல்வாக்கு மிக்க வணிக வர்க்கத்தின் தோற்றத்துடன் சேர்ந்து , பள்ளிகள் மற்றும் நூலகங்களைக் கண்டுபிடித்து , இளம் கிரேக்கர்கள் மேற்கு ஐரோப்பாவின் பல்கலைக்கழகங்களில் படிக்க தேவையான செல்வத்தை உருவாக்கியது. இங்கே அவர்கள் ஐரோப்பிய அறிவொளி மற்றும் பிரெஞ்சு புரட்சியின் தீவிர கருத்துக்களுடன் தொடர்பு கொண்டனர் . அடமான்டியோஸ் கோரைஸ் மற்றும் அந்திமோஸ் காசிஸ் போன்ற பெரிய கிரேக்க புலம்பெயர்ந்தோரின் படித்த மற்றும் செல்வாக்கு மிக்க உறுப்பினர்கள் , இந்த யோசனைகளை கிரேக்கர்களுக்கு மீண்டும் அனுப்ப முயன்றனர் , அவர்களின் கல்வி மட்டத்தை உயர்த்துவது மற்றும் ஒரே நேரத்தில் அவர்களின் தேசிய அடையாளத்தை வலுப்படுத்துவது என்ற இரட்டை நோக்கத்துடன் . கிரேக்க மொழியில் புத்தகங்கள், துண்டுப்பிரசுரங்கள் மற்றும் பிற எழுத்துக்களின் பரப்புதல் மூலம் இது அடையப்பட்டது, "Diafotismos" என்று விவரிக்கப்படும் ஒரு செயல்பாட்டில் .

ஓட்டோமான் சாம்ராஜ்யத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் கிரேக்கர்களிடையே கருத்தை வடிவமைக்க உதவிய இந்த எழுத்தாளர்கள் மற்றும் அறிவுஜீவிகளில் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்கவர் ரிகாஸ் ஃபெராயோஸ் ஆவார் . தெசலியில் பிறந்து

கான்ஸ்டான்டினோப்பிளில் படித்த ஃபெராயோஸ்

1790களில் வியன்னாவில் உள்ள *எபிமெரிஸ்* என்ற கிரேக்க மொழி

செய்தித்தாளுக்கு கட்டுரைகள் எழுதினார் ; பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தாக்கத்தால் , அவர் தொடர்ச்சியான புரட்சிகரப் பகுதிகளை வெளியிட்டார் மற்றும் கிரேக்க மற்றும் பின்னர் பான் -பால்கன் நாடுகளுக்கான குடியரசு அரசியலமைப்பை முன்மொழிந்தார். 1797 இல் ட்ரைஸ்டேவில் ஆஸ்திரிய அதிகாரிகளால் கைது செய்யப்பட்ட அவர் , ஒட்டோமான் அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டார் மற்றும் அவரது சக சதிகாரர்களுடன் பெல்கிரேடுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார். அனைவரும் கழுத்தை நெறித்து கொல்லப்பட்டனர் மற்றும் அவர்களின் உடல்கள் டான்யூப்பில் வீசப்பட்டன, ஜூன் 1798 இல்; ஃபெராயோஸின் மரணம் கிரேக்க தேசியவாதத்தின் தீப்பிழம்புகளை தூண்டியது . அவரது தேசியவாதக் கவிதையான *தோரியோஸ்* (போர்-பாடல்), பல மேற்கு ஐரோப்பிய மற்றும் பிற்கால பால்கன் மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது , மேலும் ஒட்டோமான் ஆட்சிக்கு எதிராக கிரேக்கர்களுக்கு ஒரு பேரணியாக செயல்பட்டது:

கிரேக்க சுதந்திரப் போர்

: **கிரேக்க சுதந்திரப் போர்** , (1821-32), கிரேக்கர்களின் கிளர்ச்சி ஒட்டோமான் பேரரசு , கிரேக்கத்தின் ஒரு சுதந்திர இராச்சியத்தை நிறுவுவதில் விளைந்த ஒரு போராட்டம் .1814 ஆம் ஆண்டு ஒடெசாவில் (இப்போது உக்ரைனில்) நிறுவப்பட்ட தேசபக்தி சதியான பிலிக்கிளெய்ரியாவின் ("நட்புசகோதரத்துவம்") நடவடிக்கைகளில் இந்தக் கிளர்ச்சி உருவானது. அந்த நேரத்தில் அனைத்து வகுப்பினரும் கிரேக்கர்களிடையே சில வகையான சுதந்திரத்திற்கான விருப்பம் பொதுவானதாக இருந்தது. ஹெலனிசம், அல்லது கிரேக்க தேசிய உணர்வு, கிரேக்க ஆர்த்தடாக்ஸ் சர்ச் , கிரேக்க மொழியின் உயிர்வாழ்வு மற்றும் ஒட்டோமான் பேரரசின் நிர்வாக ஏற்பாடுகளால் நீண்ட காலமாக வளர்க்கப்பட்டது . அவர்களின் பொருளாதார முன்னேற்றம் மற்றும் மேற்கத்திய புரட்சிகர சிந்தனைகளின் தாக்கம் அவர்களின் ஹெலனிசத்தை மேலும் தீவிரப்படுத்தியது. பிப்ரவரி 1821 இல் கிளர்ச்சி தொடங்கியது எட்டாரிஸ்டுகளின் தலைவரான அலெக்சாண்டர் யப்சிலாண்டிஸ் , ப்ருட் ஆற்றைக் கடந்து துருக்கிய கட்டுப்பாட்டில் உள்ள மோல்டாவியாவிற்கு ஒரு சிறிய படைப் படையுடன் சென்றார். யிப்சிலாண்டிஸ் விரைவில் துருக்கியர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டார், ஆனால், இதற்கிடையில், மார்ச் 25, 1821 அன்று (கிரேக்க சுதந்திரத்தின் பாரம்பரிய தேதி), துருக்கிய ஆட்சிக்கு எதிராக அவ்வப்போது கிளர்ச்சிகள் வெடித்தன. பெலோபொன்னிஸ் (நவீன கிரேக்கம்: Pelopónnisos), கொரிந்து வளைகுடாவின் வடக்கே கிரீஸ் (Korinthiakós) மற்றும் பல தீவுகளில். ஒரு வருடத்திற்குள் கிளர்ச்சியாளர்கள் பெலோபொன்னிஸின்

கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றனர், ஜனவரி 1822 இல் அவர்கள் கிரேக்கத்தின் சுதந்திரத்தை அறிவித்தனர். துருக்கியர்கள் பெலோபொன்னிஸ் மீது படையெடுக்க மூன்று முறை (1822-24) முயன்றனர், ஆனால் அப்பகுதியை மீட்டெடுக்க முடியவில்லை. எவ்வாறாயினும், உள்நாட்டுப் போட்டிகள் கிரேக்கர்கள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டை விரிவுபடுத்துவதையும் பெலோபொன்னிஸில் தங்கள் நிலையை உறுதியாக உறுதிப்படுத்துவதையும் தடுத்தன. 1823 இல் கெரில்லா தலைவர் தியோடோரஸ் கொலோகோட்ரோனிஸ் மற்றும் இடையே உள்நாட்டுப் போர் வெடித்தது. ஜார்ஜியோஸ் கவுண்டிரியோடிஸ், ஜனவரி 1822 இல் உருவாக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் தலைவராக இருந்தார், ஆனால் அது டிசம்பர் 1822 இல் ஹைட்ரா (Ydra) தீவுக்குத் தப்பிச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இரண்டாவது உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு (1824), கவுண்டிரியோடிஸ் உறுதியாக தலைவராக நிறுவப்பட்டார். ஆனால் அவரது அரசாங்கமும் முழு புரட்சியும் அவரது வருகையால் கடுமையாக அச்சுறுத்தப்பட்டது. துருக்கியர்களுக்கு உதவுவதற்காக அனுப்பப்பட்ட இப்ராஹிம் பாஷா தலைமையிலான எகிப்தியப் படைகள் (1825). எகிப்திய கடல் சக்தியின் ஆதரவுடன், ஒட்டோமான் படைகள் பெலோபொனிஸ் மீது வெற்றிகரமாக படையெடுத்தன; அவர்கள் ஏப்ரல் 1826 இல் மிசோலோங்கியையும், ஆகஸ்ட் 1826 இல் ஏதென்ஸ் நகரத்தையும் (அதீனா) மற்றும் ஜூன் 1827 இல் ஏதெனியன் அக்ரோபோலிஸைக் கைப்பற்றினர்.

இருப்பினும், கிரேக்க நோக்கம் ஐரோப்பிய சக்திகளின் தலையீட்டால் காப்பாற்றப்பட்டது. ஒரு தன்னாட்சி கிரேக்க அரசை உருவாக்குவதற்கு ஆதரவாக, அவர்கள் துருக்கியர்களுக்கும் கிரேக்கர்களுக்கும் இடையில் மத்தியஸ்தம் செய்ய முன்வந்தனர் (1826 மற்றும் 1827). துருக்கியர்கள் மறுத்தபோது, கிரேட் பிரிட்டன், பிரான்ஸ் மற்றும் ரஷ்யா ஆகியவை தங்கள் கடற்படைக் கடற்படைகளை நவரினோவுக்கு அனுப்பின, அங்கு, அக்டோபர் 20, 1827 இல், அவர்கள் எகிப்திய கடற்படையை அழித்தார்கள். இது ஒட்டோமான் படைகளை கடுமையாக முடக்கிய போதிலும், ரஷ்ய-துருக்கியப் போரால் (1828-29) சிக்கலான போர் தொடர்ந்தது. ஒரு கிரேக்க-துருக்கிய தீர்வு இறுதியாக லண்டனில் நடந்த மாநாட்டில் ஐரோப்பிய சக்திகளால் தீர்மானிக்கப்பட்டது; அவர்கள் லண்டன் நெறிமுறையை ஏற்றுக்கொண்டனர் (பிப்ரவரி 3, 1830), கிரீஸை தங்கள் பாதுகாப்பின் கீழ் ஒரு சுதந்திர முடியாட்சி நாடாக அறிவித்தனர். 1832 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில், புதிய மாநிலத்தின் வடக்கு எல்லையானது வோலோஸின் தெற்கிலிருந்து ஆர்ட்டாவின் தெற்கே வரை நீட்டிக்கப்பட்டது. பவேரியாவின் இளவரசர் ஒட்டோ கிரீடத்தை ஏற்றுக்கொண்டார், துருக்கிய சுல்தான் கிரேக்க சுதந்திரத்தை அங்கீகரித்தார்.

கரிபால்டி 10

பிரான்ஸின் நைஸ் நகரில் (1807) பிறந்தார். மீனவரான தந்தை , துறைமுக வியாபாரியாகவும் இருந்தார் . மாலுமியாக 10 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார் கரிபால்டி. அப்போது இத்தாலியின் பகுதிகள் பல்வேறு நாடுகளின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தன. ஒருமுறை ரஷ்யாவுக்கு கப்பலில் சென்றபோது இத்தாலியை விடுவிப்பதில் முக்கியப் பங்காற்றிய மாஜினியின் நட்பை பெற்றார்.

‘கார்போனரி’ என்ற ரகசிய புரட்சிப் படையுடன் இணைந்து போராடினார் . ஒருங்கிணைந்த இத்தாலியை உருவாக்கும் இயக்கத்தில் இணைந்தார். இத்தாலியப் புரட்சிக்கு மாஜினி ஆன்மாவாகவும், காலூர் அறிவாகவும், கரிபால்டி ஆயுதமாகவும் திகழ்ந்தனர்.

ஆட்சிக்கு எதிராக சதித் திட்டம் தீட்டியதால் பிரான்ஸுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டார் . பிறகு துனிசியா , பிரேசில், தென் அமெரிக்காவுக்கு சென்றார் . உருகுவே நாட்டில் இத்தாலிப் படையை நிர்மாணித்தார் . பல போராட்டங்கள் , சண்டைகளில் பங்கேற்றார். மானுவேல் ரோசஸ் என்ற சர்வாதிகாரியின் ஆட்சிக்கு எதிராக கிளர்ந்து எழுந்த மக்களுக்கு உதவினார்.

। விவசாயத் தொழிலாளியாக பல ஆண்டுகள் வாழ்க்கையை ஓட்டினார் . வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்தாலும் தாய்நாடு அடிமைப்பட்டிருப்பது இவரை வேதனையில் ஆழ்த்தியது.

। மீண்டும் இத்தாலிக்கு 1848-ல் திரும்பியவர், தொடர்ந்து புரட்சி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார். முதல் இத்தாலிய சுதந்திரப் போரில் ராணுவத்துக்கு தலைமை தாங்கினார். பிரான்ஸ் படை அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்ததால் , தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் பின்வாங்கினார்.

। நாட்டைவிட்டு வெளியேறி நியூயார்க் சென்றார். 1854-ல் மீண்டும் இத்தாலிக்குத் திரும்பினார். 1859-ல் நடந்த 2-வது இத்தாலிய சுதந்திரப் போரில் மேஜர் ஜெனரலாக நியமிக்கப்பட்டார் . 1860-ல் நடந்த சண்டையில் சிறு படையுடன் சென்று நெப்போலியன் படைகளை வென்று சிசிலியைக் கைப்பற்றினார் . இத்தாலியின் நாயகனாகப் போற்றப்பட்டார். அசாதாரண ராணுவத் திறன் , வீரம், முடிவெடுக்கும் ஆற்றல், செயல்திட்டம் அனைத்தும் ஒருங்கே பெற்றவர்.

। “வாருங்கள், என் படையில் சேருங்கள் ! வீரமுரசு முழங்கும்போது வீட்டுக்குள் இருப்பவன் கோழை . ஒன்று.. வெல்வோம். அல்லது வீழ்வோம்” - என்ற இவரது வீர முழக்கம், இத்தாலிய இளைஞர்களை வீதிகளில் திரண்டு போராட வைத்தது . இவரது ‘இளம் இத்தாலி இயக்கம்’ இளைஞர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

। ‘ தேசம் என்பது வெறும் எல்லைக்கோடு , மண், கட்டிடங்கள் மட்டுமே அல்ல . மக்களின் உணர்வுடன் கலந்த மாபெரும் கருத்தாக்கம் . அவர்களின் உரிமையும் வளர்ச்சியும் கலந்த மாபெரும் கனவு’ என்றார்.

।

இத்தாலியில் இவர் உருவாக்கிய தொண்டர் படையின் புகழ் உலகம் முழுவதும் பரவியது. இவரது தலைமையில் ஆஸ்திரியா , வெர்சி, கோமோ ஆகிய பல இடங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன . இத்தாலி மக்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடிய இவர், ஒருபோதும் பதவிக்காகப் போராடியதில்லை.

லத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய ராணுவப் புரட்சிகளில் முக்கியப் பங்காற்றியதால் ‘ஹீரோ ஆஃப் டூ வேர்ல்ட்ஸ்’ என்று போற்றப்பட்டார் . தலைசிறந்த ராஜதந்திரியாக விளங்கிய கரிபால்டி 74 வயதில் மறைந்தார்.

இத்தாலியின் ஒருங்கிணைப்பு

இத்தாலியின் ஒருங்கிணைப்பு என்பது 19 ஆம் நூற்றாண்டின் அரசியல் மற்றும் சமூக இயக்கமாகும், இதன் விளைவாக இத்தாலிய தீபகற்பத்தின் வெவ்வேறு மாநிலங்களை ஒரு மாநிலமாக - இத்தாலி இராச்சியம் ஒன்றிணைத்தது. .

இத்தாலியின் ஒருங்கிணைப்பின் பின்னணி

கி.பி 476 இல் மேற்கு ரோமானியப் பேரரசின் மறைவுக்குப் பிறகு இத்தாலிய தீபகற்பம் வெவ்வேறு நகர-மாநிலங்களாகப் பிரிந்தது. ஆஸ்ட்ரோகோதிக் இராச்சியத்தின் கீழ் சுருக்கமாக ஐக்கியப்பட்டாலும், 500 களில் கிழக்கு ரோமானியப் பேரரசின் (பைசண்டைன் பேரரசு) படையெடுப்பைத் தொடர்ந்து அது மீண்டும் ஒற்றுமையின்மைக்கு விழுந்தது.

8 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கி இத்தாலியின் வடக்குப் பகுதி புனித ரோமானியப் பேரரசின் (ஜெர்மன் மொழி பேசும் பேரரசு) கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது, அதே

நேரத்தில் மத்திய மற்றும் தெற்கு பாதி நேபிள்ஸ் இராச்சியம், சிசிலி இராச்சியம் மற்றும் பாப்பல் மாநிலங்களுக்கு இடையில் இடைவிடாமல் ஆளப்பட்டது. கிமு 3000 முதல் கிபி 1950 வரை உலக வரலாற்றில் நடந்த முக்கிய நிகழ்வுகள் என்ன என்பதை அறிய , இணைக்கப்பட்ட கட்டுரையைப் பார்வையிடவும் மிலன் மற்றும் வெனிஸ் போன்ற இத்தாலிய நகர-மாநிலங்களின் எழுச்சி வரை, பிராந்தியத்தில் அதிகார சமநிலையை மாற்றும் வரை விவகாரங்களின் நிலை 17 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்தது. 1648 இல் வெஸ்ட்பாலியாவின் அமைதியில் உச்சகட்டமாக மாநிலங்களுக்கும் புனித ரோமானியப் பேரரசுக்கும் இடையே போர்கள் நடந்தன. புனித ரோமானியப் பேரரசின் ஈடுபாட்டை இது முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தாலும், வடக்கு இத்தாலியின் பெரும்பாலான பகுதிகள் ஹப்ஸ்பர்க்களின் ஸ்பானிஷ் கிளையினரால் ஆளப்படும். அந்த நேரத்தில் புனித ரோமானியப் பேரரசை ஆட்சி செய்தார். ஸ்பானிஷ் வாரிசுப் போர்கள் 1714 இல் இத்தாலியில் ஹப்ஸ்பர்க் ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும்இதனால் இத்தாலி பல சிறிய அதிபர்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது, 1789 இல் பிரெஞ்சுப் புரட்சி வெடிக்கும் வரை அது அப்படியே இருக்கும் .

நெப்போலியனின் கீழ் இத்தாலி

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் முடிவில், நெப்போலியன் போனபார்டே பல ஆண்டுகளாக ஐரோப்பாவின் அரசியல் நிலப்பரப்பை மாற்றும் தொடர்ச்சியான போர்களைத் தொடங்குவார். நெப்போலியன் இத்தாலிய நகர-மாநிலங்களை கைப்பற்றி அதை ஒரே நிர்வாக அலகாக மாற்றினார். பிரெஞ்சுப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் போன்ற புரட்சியின் பல கருத்துக்களை இத்தாலிய மக்கள் உள்வாங்குவார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நிர்வாகத்தில் மக்கள் தீவிரமாக பங்கேற்பது ஊக்குவிக்கப்பட்டது, இது பல நூற்றாண்டுகளாக இத்தாலிய மாநிலங்களில் கேள்விப்படாத ஒன்று.

நெப்போலியனால் நிறுவப்பட்ட பேரரசு புரட்சிகர கருத்துக்களுக்கு எரிபொருளாக செயல்பட்டது, அவர் தேசியவாதத்தை ஊக்குவித்தார். 1815 இல் நெப்போலியர்களின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து இத்தாலி மீண்டும் பிளவுபடும், அதன் நகர-மாநிலங்கள் பல்வேறு ஐரோப்பிய சக்திகளிடையே பிரிக்கப்பட்டன, ஆஸ்திரியப் பேரரசுக்கு அதிக அதிகாரம் இருந்தது. ஆனால் இந்த நேரத்தில் இத்தாலிய மக்கள் தங்கள் நிலத்தில் போதுமான வெளிநாட்டு ஈடுபாட்டைக் கொண்டிருந்தனர் மற்றும் வெளிநாட்டினரை வெளியேற்றி தங்கள் நாட்டை ஒன்றிணைக்க தொடர்ச்சியான கிளர்ச்சிகளைத் தொடங்குவார்கள். 1820கள் மற்றும் 1830களில், ஐக்கியத்திற்கான இயக்கம் இறுதியாக வளர்ந்து, 1848ல் பல இத்தாலிய மாநிலங்களில் புரட்சிகள் வெடித்தது. புரட்சிகள் ஒடுக்கப்பட்டாலும், புரட்சிகர நடவடிக்கைகளின் அலைகளைத் தடுக்க அது சிறிதும் செய்யவில்லை. இந்த

காலகட்டத்தில் இத்தாலிய ஒருங்கிணைப்பின் முகமாக Guiseppe Garibaldi வெளிப்படுவார்.

குய்செப்பே கரிபால்டி (1807-1848) ஒரு புரட்சியாளர் ஆவார், அவர் 1848 கிளர்ச்சியில் பங்கேற்றார், ஆனால் அது தோல்வியுற்றபோது நாடுகடத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. பீட்மாண்டின் மன்னர் விக்டர் இம்மானுவேல் II க்கு தனது ஆதரவை அளித்து, அவர் 1860 இல் இத்தாலிக்குத் திரும்புவார், சிசிலி மற்றும் நேபிள்ஸில் இருந்து தன்னார்வலர்களைக் கொண்ட ஒரு இராணுவத்தை தன்னுடன் கொண்டு வந்தார். 1858 ஆம் ஆண்டில், விக்டர் இமானுவேல், மற்ற வடக்கு இத்தாலிய மாநிலங்களுடன் சேர்ந்து, பிராந்தியத்தில் ஆஸ்திரியாவின் தலையீட்டை நிரந்தரமாக முடிவுக்குக் கொண்டுவர பிரான்சுடன் இணைந்தார்.

சிசிலி மற்றும் நேபிள்ஸ் தீவை கரிபால்டியும் அவரது ரெட்ஷர்ட்களின் இராணுவமும் கைப்பற்றியதால் 1860 இல் கிளர்ச்சி வெற்றிகரமாக இருக்கும். இதற்கிடையில், வட மாநிலங்கள் பீட்மாண்ட்-சார்டினியாவுடன் இணைந்து விக்டர் இம்மானுவேல் II ஐ தங்கள் மன்னராக ஏற்றுக்கொண்டன. கரிபால்டி நவம்பர் 1860 இல் நேபிள்ஸ் மற்றும் சிசிலியை அவரிடம் ஒப்படைத்தார் மற்றும் 1861 இல் இத்தாலி ஒரு ராஜ்யமாக அறிவிக்கப்பட்டது. வெனிஸ் மற்றும் ரோம் மட்டுமே வெளிநாட்டு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கும் மற்றும் அவை முறையே 1866 மற்றும் 1871 இல் இத்தாலியின் ஒரு பகுதியாக மாறியது. இதனால், இத்தாலியின் ஒருங்கிணைப்பு முடிந்தது.

ஒருங்கிணைப்பின் பின்விளைவுகள்

மீண்டும் ஒன்றிணைவது ஒரு உண்மை என்றாலும், அது பீட்மாண்ட் இராச்சியத்தின் முழு ஆதிக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. அரசாங்கத்தில் பிராந்திய அதிகாரிகள் சமமாக பங்கேற்பார்கள் என்ற வாக்குறுதிகள் இருந்தபோதிலும், ஆரம்ப ஆண்டுகளில் அரசாங்கத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது பீட்மாண்டின் ஆளும் வர்க்கம். இத்தாலிய மக்கள் பலவீனமான மத்திய அரசு மற்றும் வலுவான மாநிலங்களுடன் ஐக்கிய இத்தாலியை விரும்பினர். அதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்குக் கிடைத்தது, மாநிலங்களால் எந்த அதிகாரமும் இல்லாத வலுவான மத்திய அரசு. இத்தாலியின் புதிய இராச்சியம் பழைய சர்டினியா இராச்சியத்தை மறுபெயரிடுவதன் மூலம் கட்டமைக்கப்பட்டது மற்றும் அனைத்து புதிய மாகாணங்களையும் அதன் கட்டமைப்புகளுடன் இணைத்தது. முதல் மன்னர் விக்டர் இம்மானுவேல் II, அவர் தனது பழைய பட்டத்தை வைத்திருந்தார்.

